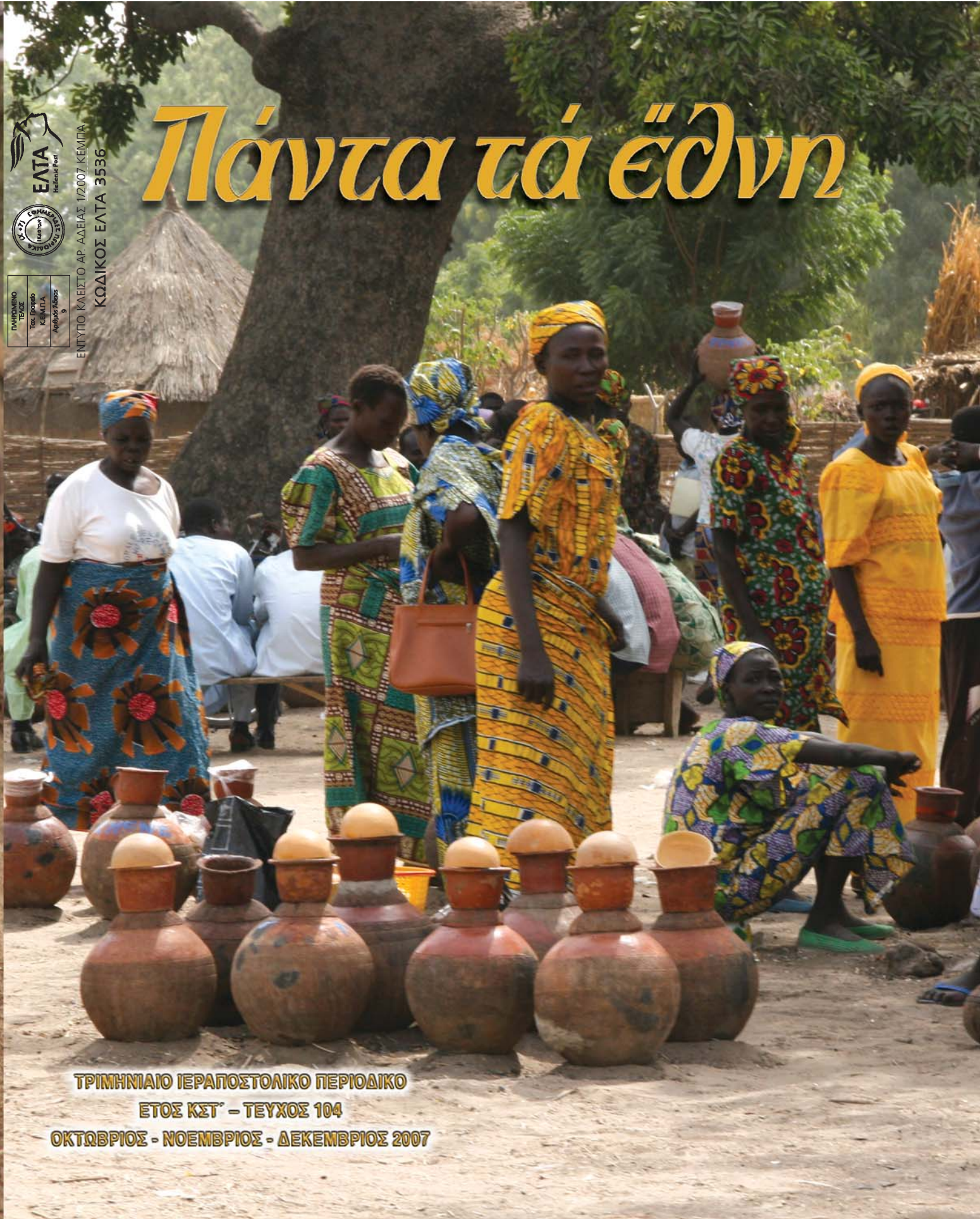

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
 Τηλ. 210.7272.314-317, Fax 210.7272310
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 – Τ.Κ. 115 21 ΑΘΗΝΑ
 GREECE
 e-mail: ierapostoli@apostoliki-diakonia.gr

ΕΛΤΑ
 Hellenic Post
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
 ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 1/2007 ΚΕΜΠΡΑ
 ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ 3536

Πάντα τὰ ἔθνη

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
 ΕΤΟΣ ΚΣΤ' – ΤΕΥΧΟΣ 104
 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007

ΑΝΑΖΗΤΟΥΝ ΤΟΝ "ΙΧΘΥΝ"

Yaoundé Χριστούγεννα 2007

Άκολουθώντας τά βήματα καί τήν έντολή του Λόγου του Θεού, «πορευθέντες...», περιδιαβαίνουμε τήν έρημο αυτού του τόπου γιά νά βρούμε τόν Νηπιάσαντα Λόγο...

Συναντούμε έναν άηλο κόσμο πού μάς σπρώχνει πολιτισμικά πίσω από τά χρόνια της Βηθλεέμ...

Κι εκεί...στους μικρούς λάκκους πού μετατρέπονται τήν περίοδο των βροχών σέ μικρές λιμνοϋλίες... Ένα τσουρμο μικρών παιδιών πασχίζει νά ψαρέψει μικρά ψάρια, πού έκκολλάφθησαν μέσα στή λάσπη...

Τούτοι οί μικροί ψαράδες των άσήμαντων μικρών ψαριών της λάσπης της έρήμου μοιάζουν παράξενα μέ έμάς...

Άναζητούν τόν «ΙΧΘΥΝ» στά πιά περιέργα μέρη! Εκεί πού κανένας δέν περιμένει τήν ύπαρξή Του...

Όπως έμείς αναζητούμε νά μεταφέρουμε τήν Άλήθεια καί τήν Έλπίδα του Νηπιάσαντος Λόγου στά παιδιά της έρήμου, πού κανένας δέν φαντάζεται ότι υπάρχουν, έτσι όπως υπάρχουν...

Άραγε στίς έρήμους των καρδιών μας υπάρχει ο «ΙΧΘΥΣ»;

Γιατί άν υπάρχει, ίσως κάπου έμφανιστούν καί τούτοι... οί μικροί ψαράδες της έρήμου...

† Ο Καμερούν ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Άγιο Πνεύμα καί εὐαγγελισμός του κόσμου

ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΑ, στό κέντρο της αποστολής του Άγίου Πνεύματος στην Έκκλησία καί στον κόσμο βρίσκεται ο Χριστός καί τό μυστήριο της σωτηρίας όλόκληρης της δημιουργίας. Τό Άγιο Πνεύμα γνωρίζει στους ανθρώπους τόν Χριστό, καλλιεργεί τήν πίστη σ' Αυτόν καί έμπνέει τήν ευθύνη της αναγγελίας του άνυπέββητου καί διαχρονικού μηνύματος του Εὐαγγελίου διά της ιεραποστολής σέ όλους τους λαούς της γής.

Μάς είναι ήδη γνωστό ότι τό Άγιο Πνεύμα ένεργούσε στον κόσμο πολύ πριν από τήν έλλευση του Κυρίου, προαναγγέλλοντας διά του στόματος των προφητών τόν έρχομό Του καί τήν πραγματοποίηση του έργου της σωτηρίας πού κορυφώνεται μέ τό έκούσιο Πάθος καί τήν Άνάστασή Του.

Τό μυστήριο της ένσάρκωσης του Χριστού συντελείται εν «Πνεύματι Άγίω» από τήν Παρθένο Μαρία: «Πνεύμα Άγιον έπελεύσεται επί σέ, καί δύναμις ύψιστου έπισκιάσει σοι· διό καί τό γεννώμενον άγιον κληθήσεται υίός Θεού» (Λουκ. 1,35). Η Έλισάβετ, ή μητέρα του Προδρόμου, μέ τήν χάρη του Άγίου Πνεύματος αντίλη-

φθηκε την παρουσία του θείου Βρέφους στα σπλάχνα της Μαρίας και αξιώθηκε από Αυτό να δεχθεί με πνευματική χαρά και αγαλλίαση το μυστήριο της Οικονομίας του Θεού: «καί ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ...» (Λουκ. 1,41-45).

Ὁ Θεός διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος φανέρωσε στό δικαιο γέροντα Συμεών ὅτι δέν θά πεθάνει πρὶν δεῖ τὸν ἀναμενόμενο Μεσσία, τὸν Χριστό: «Καὶ ἰδοὺ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ ᾧ ὄνομα Συμεών... καὶ Πνεῦμα ἦν Ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῆ τὸν Χριστὸν Κυρίου» (Λουκ. 2,25-27). Ὁ Συμεών δέχθηκε στό ναό ἀπό τὸν Θεό τὴ μεγαλύτερη δωρεὰ τῆς ζωῆς του· εἶδε μὲ τὰ μάτια του καὶ πῆρε στό χέρι του τὸ Βρέφος, στό πρόσωπο τοῦ ὁποῦ ἀμέσως ἀναγνώρισε τὴ δόξα τοῦ Ἰσραήλ, τὸ Φῶς τοῦ κόσμου, τὸν Σωτῆρα ὄλων τῶν γενεῶν: «καὶ ἤλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν...» (Λουκ. 2,27-32).

Στίς παραπάνω περιπτώσεις εἶναι σαφές ὁ ρόλος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· εἶναι Αυτό πού βοηθᾷ τοὺς ἀνθρώπους νά διακρίνουν καὶ νά ἀναγνωρίσουν τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἀνάμεσά τους. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνεργώντας στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων ἔχει σημεῖο ἀναφορᾶς του τὸν ἴδιο τὸν Χριστό, τὸν διὰ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐνσαρκωμένο Λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἀναγνωρίζει τὸν Χριστό ὡς Μεσσία καὶ τὸν ἀναγγέλλει στό λαό τοῦ Ἰσραήλ ὡς ἀπεσταλμένο Υἱό τοῦ Θεοῦ χάρις στό Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο μὲ τὴ μορφή λευκῆς περιστερᾶς κατεβαίνει τὴν ὥρα τῆς βάπτισις τοῦ Κυρίου στὸν Ἰορδάνη ποταμό. Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ πῶς Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος βαπτίζεται ἀπό τὸν ἴδιο ἐν ὕδατι, θά βαπτίζει στή συνέχεια ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ: «κἀγὼ οὐκ ἤδιν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἰδῆς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. κἀγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ» (Ἰω. 1,33-34).

Ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς «ἤγετο ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον» (Λουκ. 4,1· Ματθ. 4,1· Μάρκ. 1,12) καὶ «ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος» (Λουκ. 4,14) ἐπιστρέφει στή Γαλιλαία στή συναγωγή τῆς ὁποίας ἀποκαλύπτει τὴν

ἀποστολή του, πού σφραγίζεται ἀπό τὴ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν...» (Λουκ. 4,14-15). Ὁ Χριστὸς καθοδηγούμενος ἀπό τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἀναλαμβάνει καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἀποστολή, τὴν ὁποία ὁ Θεὸς εἶχε ἤδη προαναγγεῖλει διὰ τοῦ στόματος τῶν προφητῶν Του.

Εἶναι καθοριστικῆς σημασίας νά υπογραμμιστεῖ ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, κυρίως στήν ἀρχὴ τοῦ ἐπιγείου ἔργου Του, γιατί μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ εἶναι σαφέστερη ἡ τριαδολογικὴ διάσταση τοῦ σχεδίου τῆς θείας Οἰκονομίας. Ἡ Οἰκονομία τοῦ Θεοῦ εἶναι σταθερὰ προσανατολισμένη πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνες, στή λεγόμενη «ἀποστολική» Ἐκκλησία, ἡ δράση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι σημαντικὴ καὶ ἰδιαίτερα ἀποτελεσματικὴ. Γιά τὸν εὐαγγελισμό τοῦ κόσμου οἱ Ἀπόστολοι λαμβάνουν ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τὴν ἀπαραίτητη δύναμη καὶ τὸν φωτισμό, ὥστε νά μπορέσουν νά μαρτυρήσουν περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ σύμφωνα μὲ τὴ δική Του ἐπιθυμία νά μὴ χωριστοῦν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα: «καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἦν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλῆς ἡμέρας» (Πράξ. 1,4-6).

Οἱ Μαθητὲς τοῦ Κυρίου, μόνο ὅταν θά «ἐνδυθοῦν» τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θά καταφέρουν νά γίνουν ἀληθινοὶ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ καὶ νά κηρύξουν μὲ παρρησία τὸ Εὐαγγέλιό Του στό πέρατα τῆς γῆς, ὑπομένοντες τίς ποικίλες δοκιμασίες, τὸ μαρτύριο, ἀκόμη καὶ τὸν θάνατο στό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Ἀναμφίβολα, στό κέντρο αὐτῆς τῆς ἀποτελεσματικῆς συνεργασίας μεταξύ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῶν Ἀποστόλων βρίσκεται ὁ Χριστὸς καὶ τὸ σχέδιο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου.

Πράγματι, ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Παρακλήτου ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ἐξ ὀνόματος καὶ τῶν ἀλλῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς πρώτης χριστιανικῆς κοινότητας, κηρύττει τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ Θεοῦ τὸ ὁποῖο ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἐκούσια προσφορά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Πράξ. 2,14-36). Ὁ Πέτρος, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, δέν φοβᾶται, δέν δειλιάζει πλέον μπροστὰ σέ

καμία ἀπειλὴ καὶ μὲ θάρρος καὶ σαφήνεια μιλά μπροστὰ στό Συνέδριο μαρτυρώντας περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς ὁποίας ὁ Θεὸς προσφέρει στὸν ἄνθρωπο τὴ μοναδικὴ προοπτικὴ καὶ δυνατότητα τῆς σωτηρίας: «τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου εἶπε πρὸς αὐτούς... καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἀλλῷ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὐδέ γάρ ὄνομα ἐστὶν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανόν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. 4,8-12).

Σὲ μιά ἀλλῆ περίπτωση καὶ πάλι ὁ ἀπόστολος Πέτρος λέγει ὅτι ἀπὸ κοινοῦ μὲ τοὺς ἀλλοὺς Ἀποστόλους καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι μάρτυρας τοῦ θανάτου, τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς δόξας τοῦ Κυρίου καὶ πῶς αὐτὸ –τὸ Πνεῦμα– δίδεται ἀπὸ τὸν Θεὸ σέ κάθε ἄνθρωπο πού ὑπακούει στό θέλημά Του: «καὶ ἡμεῖς ἔσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δέ τὸ Ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ» (Πράξ. 5,32).

Καὶ ἡ μεταστροφή τοῦ Κορνηλίου καὶ ὀλοκλήρης τῆς οἰκογενείας του ὑπῆρξε καρπὸς τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Πράξ. 10,17-48· 11,12-18). Ὁ ἀπόστολος Πέτρος καθοδηγούμενος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καταλύει στό σπίτι τοῦ Κορνηλίου καὶ ἐκεῖ κηρύττει τὸν Χριστό. Ἐχομε μιά νέα προσωπικὴ Πεντηκοστή. Ἡ ἐπίδημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προκαλεῖ τὸν θαυμασμό τῶν Ἰουδαίων πιστῶν πού ἦσαν μὲ τὸν Πέτρο. Ὅπως κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἔτσι καὶ ἐδῶ συναντᾶμε τὸ φαινόμενο τῆς γλωσσολαλίας.

Ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἐμφανὴς σέ ὅλες τίς δραστηριότητες τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων. Ἡ θλιβερὴ περίπτωση τοῦ Ἀνανία καὶ τῆς συζύγου του Σαπφείρας καὶ ἡ εἰς βάρος τῆς χριστιανικῆς κοινότητας ἐνέργειά τους θεωρήθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους ὡς ψεῦδος κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;» (Πράξ. 5,3).

Ὁ Παράκλητος εἶναι παρὼν καὶ στό ἔργο τῶν διακόνων, ἰδιαίτερος στό κήρυγμα τοῦ Στεφάνου καὶ τοῦ Φιλίππου. Φωτισμένος ἀπὸ τὴ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ Στέφανος ἱστορεῖ στοὺς Ἰουδαίους τὸ μυστήριο τῆς σωτηρίας πού ὁ Πατέρας διὰ τοῦ Υἱοῦ προσφέρει στό δημιούργημά Του: «Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγά-

λα ἐν τῷ λαῷ... καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει» (Πράξ. 6,8-11). Ὁ Πρωτομάρτυρας καταγγέλλει τοὺς Ἰουδαίους, λέγοντάς τους πῶς ἡ ἁμαρτία τους συνίσταται στό ὅτι ἀντιστέκονται στό Ἅγιο Πνεῦμα, τὸ ὁποῖο ἔχει ἤδη προαναγγεῖλει διὰ τῶν προφητῶν τὴν ἔλευση τοῦ Δικαίου.

Ὁμοίως καὶ ὁ Διάκονος Φίλιππος, ὑπὸ τὴ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πλησιάζει τὸν Αἰθίοπα εὐνοῦχο καὶ ἐξηγώντας του τὴ σημασία τοῦ κειμένου τοῦ προφήτη Ἡσαΐα τοῦ ἀναγγέλλει τὸν Ἰησοῦ Χριστό: «ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης εὐηγγελίσαστο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν» (Πράξ. 8,35). Ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα λέγει ὁ Φίλιππος ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔχουν σημεῖο ἀναφορᾶς τους τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ὁ ἐθναπόστολος Παῦλος, ἀφοῦ μεταστράφηκε καὶ ἔλαβε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἄρχισε ἀμέσως νά κηρύττει τὸν Ἰησοῦ: «Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς, καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Ἰησοῦν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. 9,19-21). Ἀργότερα τὸ Ἅγιο Πνεῦμα θά γίνει ὁ πρωταγωνιστὴς καὶ ὁ ἐμπνευστὴς τῆς ἱεραποστολικῆς δράσης πού θά ἀναλάβουν ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος ἀνάμεσα στοὺς Ἰουδαίους καὶ ἔπειτα στοὺς ἐθνικούς.

Πράγματι, ὅταν ἡ χριστιανικὴ κοινότητα τῆς Ἀντιόχειας εἶναι συγκεντρωμένη καὶ προσεύχεται, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι αὐτὸ πού θά ἐμπνεύσει τὸν Σαῦλο καὶ τὸν Βαρνάβα στήν ἀπόφασή τους νά ἀναλάβουν τὸ ἔργο τοῦ εὐαγγελισμοῦ: «ἰστοροῦντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσέκλημαι αὐτούς» (Πράξ. 13,2-3).

Ὁ Παράκλητος, καθοδηγώντας καὶ στηρίζοντας τὴν ἱεραποστολικὴ δράση τῶν Ἀποστόλων, διεγείρει τὴν πίστη στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων πού ἔρχονται σέ ἐπαφή μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ εἶναι πάντοτε ἡ πανσθενουργὸς δύναμη πού θά τὴ συγκροτήσει, θά τὴν αὐξήσει καὶ θά τὴ βοηθήσει νά ὠριμάζει σέ βάθος. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνδυναμώνει τοὺς πιστοὺς, τοὺς βοηθᾷ νά θυμηθοῦν τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ καὶ τοὺς ὀδηγεῖ στήν πλήρη ἔνωση μαζί Του.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι μέσῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προσαγομάστε στὸν Πατέρα: «καὶ ἐλθῶν εὐηγγελίσαστο εἰρή-

νην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα» (Ἐφ. 2,18). Ὁ Παῦλος μιλώντας ἀργότερα γιὰ τὴ γνωριμία μὲ τὸν Χριστό, ἡ ὁποία θεμελιώνεται στὴν πίστη καὶ τὴν ἀγάπη, μᾶς λέγει πὼς αὐτὴ καθλιεργεῖται ἀπὸ τὸν Παράκλητο: «...δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον... κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν... γινῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν πλήρωμα τοῦ Θεοῦ» (Ἐφ. 3,14-19). Ἐάν οἱ πιστοὶ ἀναγνωρίζουμε στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ τὸν Κύριό μας, τὸ ἐπιτυγχάνουμε καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο: «διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ» (Α΄ Κορ. 12,3-4).

Ἡ μεταστροφή καὶ ἡ πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστό εἶναι καρπὸς τῆς δράσης τοῦ Παρακλήτου στὴν καρδιά κάθε ἀνθρώπου. Εἶναι τὸ Πνεῦμα ἡ κινητήρια δύναμη, ἡ ὁποία διακριτικὰ ἐξηγεῖ στοὺς πιστοὺς τὴ σημασία τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἀνεπανάληπτη καὶ σωτήρια προσφορά Του. Εἶναι ἀδύνατο νὰ κηρύξει κάποιος τὸν Ἰησοῦ Χριστό ὅταν δέν ἀντανakλᾷ τὴν εἰκόνα Του, ἡ ὁποία εἶναι ζωντανή μέσα μας χάρις στὴ δράση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ ρόλος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὸ ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς, ὅπως καὶ σέ ὅλες τὶς ἄλλες δραστηριότητες τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ δοξολογία τοῦ ὀνόματος τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Σκοπὸς του εἶναι νὰ μᾶς γνωρίσει τὸν Υἱό, ὅπως Ἐκεῖνος μᾶς γνωρίζει τὸν Πατέρα. Ὁδηγούμεστε στὸν Θεὸ Πατέρα διὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση καὶ τὴ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι αὐτὸ πού προσφέρει σ' ἐμᾶς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Εἶναι εὐκολότερο νὰ κατανοήσουμε τὸ παραπάνω κατὰ τὴ μετοχή μας στὴ θεία Εὐχαριστία, ἡ ὁποία εἶναι τὸ κατεξοχὴν μυστήριον τῆς παρουσίας τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ μεταξύ μας. Εἶναι ὁ Παράκλητος πού ἐνεργεῖ μέσα μας, πού μᾶς ἀγιάζει καὶ μᾶς ἐνώνει κατὰ χάριν μὲ τὸν Χριστό.

Σχηματοποιώντας τὸ ἔργο τῆς θείας Οἰκονομίας θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι μᾶς ἀποκαλύπτεται ὑπὸ δύο μορφές: Ὡς κατερχόμενο, ἐκπορεύεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατέρα, πραγματοποιεῖται μὲ τὸ ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ συνεχίζεται στὸν κόσμον μὲ τὴν

ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας, πάντοτε ὑπὸ τὴ συγκρότηση καὶ τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὡς ἀνερχόμενο τὸ ἔργο τῆς θείας Οἰκονομίας ξεκινᾷ μὲ τὴ δράση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἐδραιώνει στοὺς ἀνθρώπους τὴν πίστη στὸν Χριστό. Αὐτὴ ἡ πίστη μὲ τὴ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μᾶς ἀναγεννᾷ ἐσωτερικὰ καὶ μᾶς ἐνώνει μὲ τὸν Κύριο. Ἀνανεωμένοι διὰ τοῦ σωτηριολογικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ καὶ χαριτωμένοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πορευόμαστε πρὸς τὸν οὐράνιον Πατέρα. Ἡ Ἁγία Τριάδα ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιο καὶ τὴν πηγή τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας καθὼς καὶ τὸν τελικὸ προορισμὸ τῆς διαδρομῆς ὁλόκληρης τῆς δημιουργίας.

Συνοψίζοντας μερικὰ βασικὰ σημεῖα σχετικὰ μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι δωρεὰ τοῦ Θεοῦ στὴν Ἐκκλησία. Εἶναι ἓνα δῶρο προσωπικὸ καὶ ἄκτιστο, ἐφόσον εἶναι τὸ τρίτο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος. Εἶναι ὁ χορηγὸς τῆς χάριτος πού συγκροτεῖ, καθοδηγεῖ καὶ ἐνδυναμώνει τὸν θεσμό τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἶναι τόσο στενά συνδεδεμένο μὲ τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας, ὥστε νὰ ἀποτελεῖ ἀπαραίτητη προϋπόθεσή της.

Ὁ Παράκλητος χορηγεῖται σέ κάθε ἄνθρωπο, κυρίως, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ Βαπτίσματός του. Ὅποιος ἀποδέχεται διὰ τῆς πίστεως τὸν Χριστό, βαπτίζεται στὸ ὄνομά Του καὶ λαμβάνει τὸ Πνεῦμα, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεση πού ἔδωσε ὁ Χριστὸς στοὺς Ἀποστόλους Του: «ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ» (Πράξ. 1,5). Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ τὸ πλήρωμα τῶν δωρεῶν Του δέν εἶναι μιὰ ἀπλή καὶ αὐτονόητη συνέπεια στὴ ζωὴ τῶν Ἀποστόλων καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ ὁ καρπὸς τοῦ μυστηρίου τοῦ Πάθους καὶ τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ.

Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι νὰ ἀφυπνίσει τὴν πίστη στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, νὰ βοηθήσει στὴν κατανόηση τοῦ ἀπολυτωρικοῦ ἔργου τοῦ Κυρίου καὶ νὰ μᾶς δώσει τὴν ἀπαραίτητη δύναμη, ὥστε νὰ ζήσουμε σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιταγές τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσει νὰ ἀναγγείλουμε τὶς αἰώνιες καὶ ἀνυπερβλήτες ἀλήθειές Του σέ ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς. Ἡ Ἐκκλησία, ὀδηγούμενη πάντοτε ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, φιλόστοργα καὶ μεθοδικὰ ἀναπτύσσει καὶ ἐδραιώνει τὴν πίστη στὸ χαρμόσυνο γεγονός τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας καὶ αὐτὸ ἀναγγέλλει μὲ ἐνθουσιασμὸ πρὸς πάντα τὰ ἔθνη, στὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης «ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28,20).

Εὐάγγελος Ν. Μαρινόπουλος

«Ἐδελφὴ Γρηγορία, καλὸν ἀγῶνα...»

Ἐάν αἰσθάνεται κάποιος συγκίνηση καὶ κατάνυξη στὴ ρασοφορία ἢ τὴν κουρὰ μοναχοῦ, φανταστεῖτε τί βιώματα ἔχει ἂν κάποιον τέτοιο γεγονός τὸ ζήσει στὴν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς.

Χαρμόσυνες ἠχοῦσαν οἱ καμπάνες στὴν ἄφιξη τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου κ. Μελετίου καὶ στὴν ἔναρξη τοῦ ἔσπερινοῦ στὸν ἅγιο Νεκτάριον στὸ Κοιτουεζὶ τοῦ Κογκό.

Κατάμεστος ὁ ναὸς. Μελωδικές οἱ φωνές τῶν νέων καὶ τῶν παιδιῶν τοῦ Σεμιναρίου πού βρίσκονταν στὸ ψαλτήρι.

Λίγο πρὶν τὴν ἀπόλυση τοῦ ἔσπερινοῦ, ὀδηγεῖται ἡ Κογκολέζα δόκιμη ἀδελφὴ Ἀγάπη ἀπὸ τὴ Γερόντισσά της Θέκη μῆροστὰ στὸν Ἐπίσκοπο. Μιά ταπεινὴ ψυχὴ, συγκινημένη προσκυνᾷ τὶς εἰκόνες τοῦ τέμπλου, βάζει ἐδαφιαία μετάνοια στὸν Ἐπίσκοπο, στοὺς Ἱερεῖς, στὴ Γερόντισσα, σέ ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα. «Σήμερα εἶναι ὁ ἀρραβῶνας σου. Ὅταν ἔλθει ἡ ὥρα νὰ γίνεις μεγαλόσχημη θὰ εἶναι ὁ γάμος σου μὲ τὸν Κύριόν μας», τῆς εἶπε ὁ Θεοφιλέστατος στὴ σύντομη ὁμιλία του.

Τὸ νέο της ὄνομα Γρηγορία. «Κύριε ἔληπον» ἔψαλαν ὅλοι καὶ τὸ «σταίλι - ἄξια» ἀντήχησε παυτοῦ. Οἱ γονεῖς της παρακολουθοῦν χαρούμενοι

καὶ συγκινημένοι κάθε λεπτομέρεια. Ἐλαμψε ἡ ἀδελφὴ Γρηγορία καθὼς δεχόταν τὶς εὐχές ὄλων.

Ἀμέσως μετὰ ἄρχισε τὸ ντόπιο πανηγύρι· φωνές χαρᾶς, τραγούδια σχετικὰ μὲ τὸ γεγονός, χοροὶ σέ τοπικούς ρυθμούς. Ἐνα πλοῦσιο τραπέζι στρώθηκε γιὰ ὅσους συμμετεῖχαν σέ αὐτὴ τὴ χαρὰ.

Ἐάν μᾶς συγκινοῦν ὅλους μας οἱ βαπτίσεις τῶσων Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν μας, ἂν προσευχόμαστε νὰ τοὺς ἐνισχύει ὁ Θεὸς καὶ νὰ τοὺς φωτίζει καὶ νὰ τοὺς στηρίζει στὴν πίστη, πόσο περισσότερο πρέπει μὲ δέος, θαυμασμὸ καὶ περισσὴ προσευχή, νὰ στεκόμαστε σέ τέτοια γεγονότα ὁλοκληρωτικῆς ἀφιέρωσης ψυχῶν στὸν Κύριο.

Χρειάζεται πολὺς φωτισμὸς ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ κατανοήσουν τὴν κλίση αὐτὴ, νὰ ἀγαπήσουν τὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ μείνουν ἰσόβια στὸ μοναστήρι, πού τώρα δημιουργεῖται. Δέν ἔχουν τὴν παράδοση ἢ τὴν κληρονομία ἀπὸ ἄλλους Κογκολέζους μοναχοὺς. Ἐχουν, ὅμως, τὴν παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας πού φωτίζει. Ἐχουν τὴν παράδοση τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐδελφὴ Γρηγορία,

καλὸ ἀγῶνα, καλὴ ὑπομονή, καλὸ παράδεισο.

Μακάρι νὰ εἴσθε φῶς

γιὰ ὅλους τοὺς ἀδελφούς σας στὸ Κογκό.

Ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολὴ Κοιτουεζὶ

« Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Νιγηρίᾳ συνεκκληκτῆ »

Ἐπιστολή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νιγηρίας κ. Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελο

Θεοφιλέστατε ἅγιο ἀδελφέ,

Στίς 23 Σεπτεμβρίου 2007, συμπληρώθηκαν, μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, 10 χρόνια ἀπό τῆς ἰδρύσεως τῆς Μητροπόλεως Νιγηρίας (23/9/97) καί τῆς ἐκλογῆς τοῦ γράφοντος, ὡς πρώτου Ἐπισκόπου αὐτῆς.

Εἶναι μιά ἐπέτειος ἡ ὁποία καλεῖ ὄχι σέ διθυραμβικές ἀποτιμήσεις «ἔργου» καί «πεπραγμένων» καί κενές θριαμβολογίες –τόσο ξένα πρὸς τὸ ὀρθόδοξο ἐκκλησιαστικό ἥθος– ἀλλὰ εἶναι μιά πρόσκληση καί συνάμα πρόκληση, γιά μιά βαθιά καί ειλικρινή αὐτοκριτική, χωρίς φόβους καί ἐνδοιασμούς, μιά ἀποτίμηση τοῦ τί δέν ἔγινε ἢ τοῦ τί θά ἔπρεπε νά εἶχε γίνει. Εἶναι κάλεσμα γιά ἄλλες πορείες, γιά ἐπαναπροσδιορισμό στόχων, γιά νέες ἐπιλογές στίς ἱεραποστολικές προσεγγίσεις μας, ἀνταπόκριση θετική στήν Κυριακή πρόσκληση «ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καί χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν». Μά πάνω ἀπὸ ὅλα τούτη ἡ ἐπέτειος εἶναι ἀφορμὴ γιά μεγαλύτερες πνευματικές ἀναζητήσεις, γιά ἐντονότερη καί πιό θερμὴ προσευχὴ ὥστε μέ «γεγυμνωμένα τὰ αἰσθητήρια» νά μπορούμε νά συλλαμβάνουμε κάθε στιγμή «τί τὸ Πνεῦμα λαλεῖ ταῖς Ἐκκλησίαις». Νά ἀφουγκραζόμαστε καί νά ὑποψιαζόμαστε και-

ροὺς καί τόπους, «τί τὸ Πνεῦμα λαλεῖ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆ οὐσῆ ἐν Νιγηρίᾳ».

Στὴ δεκάχρονη ζωὴ τῆς ἡ Τοπικῆ Ἐκκλησίας τῆς Νιγηρίας καί ταυτόχρονα στὴ δεκάχρονη ποιμαντορία τοῦ ὁ γράφων, στηρίχθηκαν πρῶτιστα στήν ἀγάπη, τὸ ἔλεος, τὴν ἀνοχή καί τὴν Πρόνοια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ πού τὸν στήριξε, στηρίζει καί θά στηρίζει παντοτινὰ τὴν πορεία ὄλων μας, ὅσο δύσκολη, ὅσο ἀνηφορική, ὅσο μοναχική κάποιες φορές, κι ἂν

Πάντα τὰ ἔδην

εἶναι. Αὐτὴ τὴν Πρόνοια πού ἔφερε στὸν δρόμο μας ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι, ὄχι ἀπὸ χρέος κινοῦντες ἀλλήλα ἀπὸ ἀγάπη καί κατανόηση, ἀνέλαβαν «οἰκεία βουλήσει», τὸν ρόλο τοῦ Σίμωνος Κυρηναίου, δεχόμενοι νά σηκώσουν μαζί μας τὸν σταυρὸ τῶν προσπαθειῶν γιά τὴν φανέρωση τῆς ἀλήθειας τοῦ Εὐαγγελίου στὸν τόπο αὐτό.

Ἔτσι, ἀπὸ βαθιὰ ἐσωτερικὴ ἀνάγκη ὀρμώμενος, τούτη τὴ σημαντικὴ στιγμή τῆς ζωῆς μας ὡς Ἐκκλησίας, ἐπικοινωνῶ μαζί Σας ἀγαπητὴ καί σεβαστὴ μου ἅγιο Φαναρίου, μέ τὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ τὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, γιά νά Σᾶς ἐκφράσω, ὡς ποιμενάρχης αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας, τίς πλεον θερμές καί ἀπὸ καρδιᾶς εὐχαριστίες καί τὴν βαθύτατη εὐγνωμοσύνη μου γιά τὰ ὅσα πράξατε καί πράττετε γιά τοὺς Ὀρθόδοξους ἀδελφούς τῆς Νιγηρίας. Σταθήκατε καί σέκεστε πάντοτε δίπλα μας διακριτικά καί σεμνά, σάν ἀδελφοὶ πραγματικοί, σάν ἀληθινοὶ φίλοι. Οἱ κατ' ἐξοχὴν Κυρηναῖοι τῆς σταυροαναστάσιμης πορείας μας.

Ἡ ἀδιάκοπη μέριμνά σας γιά τὸν Ὀρθόδοξο κλῆρο μας, γιά τὴν καθημερινὴ του ἐπιβίωση, γιά τὴν ἔνδυσή του, γιά τὴν μόρφωσή του, εἶναι τὸ μεγαλύτερο, τὸ σημαντικότερο ἔργο, ἴσως –θά τοιμήσω νά πῶ– πιό σημαντικό καί ἀπὸ τὸ χτίσιμο Ναῶν. Ἴσως κάποιοι νά μὴν τὸ ἀντιλαμβάνονται, ἴσως κάποιοι

ἄλλοι νά μὴν τὸ ἐκτιμοῦν, ἴσως...ἴσως...

Ταυτόχρονα, μέσα ἀπὸ αὐτὲς τίς γραμμές, θά ἤθελα νά ἐκφράσω τὴν βαθιὰ εὐγνωμοσύνη ὄλων μας πρὸς ὄλους ὅσους στάθηκαν κοντά μας ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. Ὅλους τοὺς ἀδελφούς συνεπισκόπους τῆς Ἑλληδικῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι μέ προθυμία συνδράμουν τὸ ἔργο τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, χτίζοντας Ναοὺς, ἐνισχύοντας τὰ Ἐκκλησιαστικά μας Σεμινάρια, χορηγώντας ὑποτροφίες σέ σπουδαστές. Κοντά σ' αὐτοὺς καί ἐκείνους ὄλους τοὺς ἀγαπητοὺς πρεσβυτέρους καί διακόνους, οἱ ὁποῖοι ἐνίσχυσαν καί διευκόλυναν μέ διάφορους τρόπους τὸ ἔργο μας. Ἰδιαιτέρως τέλος εὐχαριστίες καί βαθιὰ εὐγνωμοσύνη θά ἤθελα νά ἐκφράσω, δι' ὑμῶν, πρὸς ὄλους τοὺς ἐπώ-

νυμους καί ἀνώνυμους δωρητές, λαϊκοὺς, ἄνδρες καί γυναῖκες πίστης καί εὐσέβειας, οἱ ὁποῖοι στὰ χρόνια αὐτὰ, ἔχτισαν Ναοὺς, ἐνίσχυσαν σχολεῖα, ἔντυσαν ἱερεῖς, χορήγησαν ὑποτροφίες στὰ παιδιά τῶν κληρικῶν μας, σέ φοιτητὲς πανεπιστημίων...

Κανείς μας ποτὲ δέν πρόκειται νά λησμονήσει τὴν καταλυτικὴ, γιά τὴν ζωὴ καί πορεία τῆς ἐδῶ Ἐκκλησίας, παρουσία ὄλων σας, ὄλων τους. Κι ἂν ἀκόμη οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τὴ φύση τους ἐπιλήθμονες, κάποτε ξεχάσουν, εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ ὄνομά σας δέν θά σβηστεῖ ποτὲ ἀπὸ τὸ Βιβλίον τῆς Ζωῆς πού κρατᾶ στὰ χέρια Του Ἐκεῖνος τοῦ Ὁποίου τὴ δόξα, τίς ἔσχατες μέρες τῆς Κρίσεως, προσευχόμεστε ὄλοι θερμὰ νά ἀξιωθεῖτε νά ἀντικρύσετε «πρόσωπον πρὸς πρόσωπον».

Εὐχαριστοῦντες καί πάλι ἐσᾶς, τοὺς προκατόχους σας, τοὺς συνεργάτες σας στήν Ἀποστολικὴ Διακονία καί ἰδιαιτέρα στοὺς Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, νῦν καί πρῶν, εὐχόμεστε ὁ Κύριος τῆς Ζωῆς νά χαρίζει σέ ὄλους σας, ὑγεία σώματος καί ψυχῆς, μακρομέρευση, ἐνίσχυση στοὺς ἔργα σας καί νά ἐκπληρώνει κάθε σας προσδοκία.

«Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Νιγηρίᾳ συνεκκληκτῆ».

Μέ εὐγνώμονη καρδιά,
ὀλόθερμες εὐχαριστίες καί τιμὴ
† Ὁ Νιγηρίας Ἀλέξανδρος

Λάγκος, 26 Σεπτεμβρίου 2007

Πάντα τὰ ἔδην

Μέσα σέ βαθύτατο πένθος καί μέ τήν συμμετοχή περισσότερων τῶν 80 ἱερέων καί χιλιάδων πιστῶν ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κένυας κήδευσε τόν ἱερομόναχο Ἀρχιμανδρίτη Ἰωάννη Ἐκο, φιλιανδοαμερικανικῆς καταγωγῆς στόν ἱερό Ναό Ἀγίας Σοφίας, στούς χώρους τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κένυας.

Τό πρωί τῆς 15ης Σεπτεμβρίου τελέσθηκε θεία Λειτουργία ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κένυας κ. Μακάριο. Στή θεία Λειτουργία ἐκτός τῶν ἱερέων τῆς Κένυας συμμετεῖχαν καί οἱ ἐργασθέντες κατά καιρούς στήν ἱερά Μητρόπολη Κένυας πατήρ Στέφανος Σίλιθι ἀπό τή Φινλανδία καί ὁ πατήρ Μαρτίνος Ρίτση ἀπό τήν Ἀμερική.

Ἐψαλλαν μελωδικότατα οἱ χορωδίες τοῦ Πατριαρχικοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων καί τῶν Σπουδαστῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς.

Τό σκῆνωμα τοῦ πατρός Ἰωάννη τοποθετήθηκε τό ἀπόγευμα τῆς προηγουμένης εἰς τόν ἱερό ναό, ὅπου ἐψάλλη Τρισάγιον, ἐνῶ κατά τή διάρκεια τῆς νύκτας οἱ ἱερεῖς καί οἱ ἱεροσπουδαστές διάβαζαν τό Ψαλτήρι.

Μετά τό πέρας τῆς ἀκολουθίας διαβάσθηκαν μνύματα τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Θεοδώρου τοῦ Β΄, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καί πάσης Φινλανδίας κ. Leon, τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Νικαίας Ἰωάννου, τῶν συγγενῶν τοῦ ἐκλειπόντος κ.λπ.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μακάριος ἀπευθυνόμενος πρός τό ἐκκλησίασμα ἐτόνισε τή συμβολή τοῦ πατρός Ἰωάννη στήν ἀνάπτυξη καί προβολή τῆς Ὁρθοδοξίας κατά τή διάρκεια τῶν 30 χρόνων παρουσίας του στήν Κένυα.

Στή συνέχεια ἐγίνε ἡ ταφή εἰς τόν περίξ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίου Μακαρίου χώρο.

Ὁ πατήρ Ἰωάννης γεννήθηκε στίς 23-12-1940 στό Springfield τῶν Ἡ. Πολιτειῶν. Φοίτησε στά ἐκεῖ ἐκπαιδευτήρια καί στή συνέχεια σπούδασε σέ διάφορα κολλέγια τῶν Ἡ. Πολιτειῶν καί ἔλαβε τό «Master Degree of Education».

Σέ ἡλικία 20 χρόνων ἐγίνε ὀρθόδοξος καί ἐργά-

Ὁ ἱερομόναχος Ἰωάννης Ἐκο

Ἕνας ταπεινός ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἱεραπόστολος τῆς ἀγάπης καί διάκονος τῶν πτωχῶν ἐγκαταλείπει τά γήινα

σθηκε ὡς δάσκαλος εἰς τās μακρινάς νήσους τῆς Μικρονησίας. Ἐκεῖ παρέμεινε 11 χρόνια. Ἀπό ἐκεῖ μετέβη στή Φινλανδία, ὅπου ἐσπούδασε στό Πανεπιστήμιο Juvaskula. Κατά τή διάρκεια τῆς παραμονῆς του ἐκεῖ συνδέθηκε μέ τήν τοπική Ὁρθόδοξη

Ὁ π. Ἰωάννης Ἐκο χειροτονεῖται Διάκονος ἀπό τόν μακαριστό Πατριάρχη Πέτρο, στόν ἱερό ναό ἁγίου Μακαρίου στήν Κένυα.

Μέ τή συμμετοχή τοῦ Σεβ. κ. Μακαρίου, τῶν ἱερέων καί πλήθους κόσμου, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κένυας κήδευσε τόν ἱερομόναχο Ἰωάννη Ἐκο.

Ἐκκλησία τῆς Φινλανδίας καί ιδιαίτερα μέ τόν τότε Μητροπολίτη Ἐλσινκίου Ἰωάννη καί μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Φινλανδίας, ὁ ὁποῖος ἦτο καί ὁ πνευματικός του πατέρας.

Ἐφθασε στήν Κένυα ὡς ἀπεσταλμένος τῆς Φινλανδικῆς Ἐκκλησίας τό 1978, ὅταν Μητροπολίτης ἦτο ὁ μακαριστός Φρουμέντιος. Ἐργάστηκε τότε ὡς δάσκαλος στή Δ.

Κένυα. Στήν περιοχή τῶν Nandi ἀνέπτυξε μεγάλη ἱεραποστολική δραστηριότητα ὡς δάσκαλος, κατηχητής, ἱεροκήρυκας καί παιδαγωγός.

Ἐζησε γιά πολλὰ χρόνια ἀνάμεσα στούς Ἀφρικανούς σέ ἀπομονωμένες περιοχές πού δέν ὑπῆρχε οὔτε ἠλεκτρικό ρεῦμα, οὔτε τρεχούμενο νερό, ἰδρύοντας κοινότητες καί βοηθώντας ἀπόρους, ιδιαίτερα παιδιά, γιά νά μορφωθοῦν.

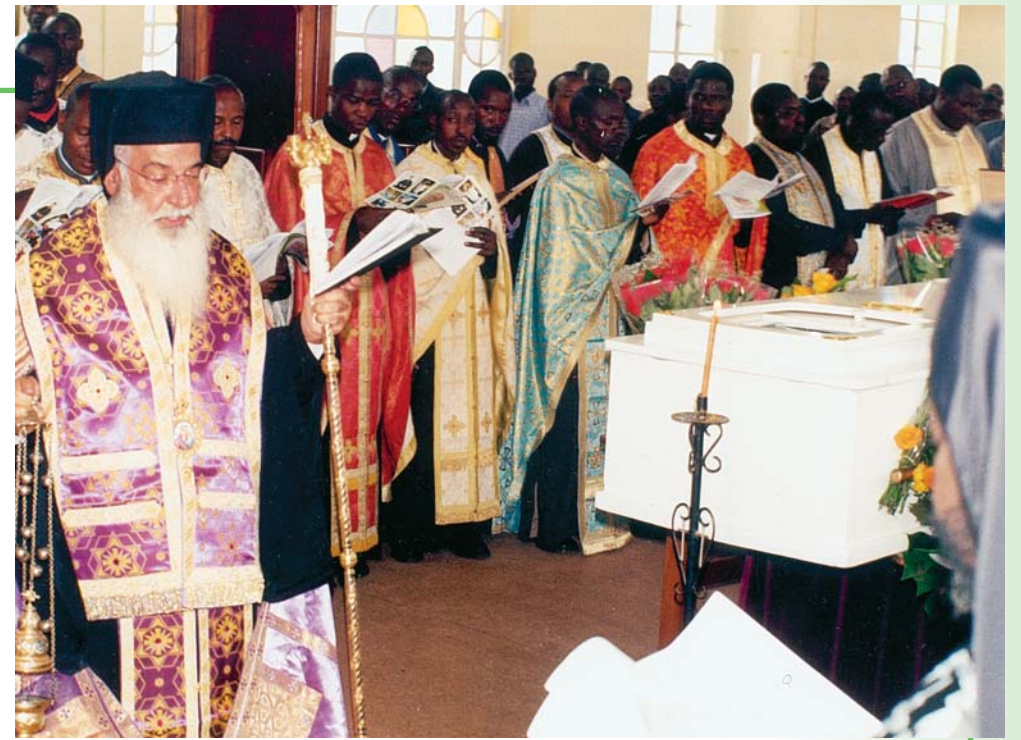
Στήν περιοχή Nandi ἔζησε ἕως τό 1997, ὅποτε μετακινήθηκε στή Ναϊρόμπι καί ἐγκαταστάθηκε στούς χώρους τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς, ὡς καθηγητής τῶν ἀγγλικῶν.

Ἦδη ἀπό τό ἔτος 1992 χειροτονήθηκε διάκονος καί πρεσβύτερος ἀπό τόν τότε Πατριαρχικό Ἐξαρχο Μητροπολίτη Καμερούν κ. Πέτρο, τόν μετέπειτα Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας.

Ἀπό τότε συνέχισε νά προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του, ὡς ἱερεῦς σέ διάφορες κοινότητες τῆς Ναϊρόμπι ἀποκτῆσας τή φήμη πνευματικοῦ.

Ὁ πατήρ Ἰωάννης ἦτο ἕνας ἀφοσιωμένος διάκονος τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας, προσφέρων ἀγάπη καί φιλιανθρωπία εἰς τούς ἔχοντας ἀνάγκη.

Ἦτο ἕνας ἔξοχος, ὑπέροχος διδάσκαλος, ἱεραπόστολος καί πατέρας δι' ὅλους ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καί καταγωγῆς.

Βοήθησε πνευματικά, ὑλικά καί κοινωνικά, ιδιαίτερα τούς νέους μέ τούς ὁποίους εἶχε πνευματικούς δεσμούς ἐνδιαφερόμενος γιά τή μόρφωση καί τήν πνευματική πρόοδο.

Σεβάσθηκε ὅλα αὐτά τά χρόνια καί τίμησε τήν καλλιέργεια καί τήν παράδοση τῶν τοπικῶν φυλῶν. Ἦτο εὐθύς καί δέν τοῦ ἄρεσαν οἱ διπλωματίες· ἔλεγε τό κάθε τι χωρίς περιστροφές.

Ἡ ἀρρώστεια του ἐκδηλώθηκε κατά τή διάρκεια τοῦ Αὐγούστου. Ζητοῦσε νά μεταλαμβάνει τακτικά, σχεδόν καθημερινά. Ὅταν εἰσήχθη στό Νοσοκομεῖο ὁ Σεβασμιώτατος τόν ἐπισκεπτόταν συχνά καί τήν παραμονή τοῦ θανάτου του διάβασε τήν ἀκολουθία τοῦ Εὐχελαίου.

Τήν ἐπομένη 29 Αὐγούστου, ἡμέρα τῆς ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς περί τήν 10.30 πρωινή ἄφησε τήν τελευταία του πνοή.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε ἀμέσως τρισάγιο εἰς τόν ἱερό ναό Ἀγίου Μακαρίου τῆς Σχολῆς καί ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τό Νοσοκομεῖο, ὅπου ἐνοσηλεύετο καί ἐτέλεσε τρισάγιο ἐπί τοῦ σκηνώματός του.

† Ὁ Κένυας ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Ἡ βάπτισμα τοῦ ἐκατόνταρχου

Ο απόστολος Πέτρος βρισκόταν ἐδῶ καί κάμποσες μέρες σέ μιά παραθαλάσσια πόλη, τήν Ἰόππη, ὅπου εἶχε ἀναστήσει τή φιλόνητο Τριβίνα καί ἐλάσει πολλῆς ψυχῆς στό Χριστό. Ἐμενε στό σπίτι κάποιου βυρσοδέψου, πού τόν ἔλεγε Σίμων.

Στήν Καισάρεια, σαράντα πέντε χιλιόμετρα βόρεια ἀπό τήν Ἰόππη, ζοῦσε ἕνας ἀξιωματικός τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, ὁ ἐκατόνταρχος Κορνήλιος. Ὑπηρετοῦσε σέ μιά «σπείρα», δηλαδή στρατιωτική μονάδα χιλίων ἀνδρῶν, πού λεγόταν Ἰταλική, ἐπειδή εἶχε στρατιώτες ἀπό τήν Ἰταλία.

Ὁ Κορνήλιος μαζί μέ ὅλη τήν οἰκογένειά του εἶχε προσχωρήσει στήν ἰουδαϊκή κοινότητα. Καί ἦταν πολύ εὐσεβής. Προσευχόταν ἀδιάλειπτα στό Θεό καί ἔδινε πολλῆς ἐλεημοσύνης στούς φτωχοῦς.

Μιά μέρα λοιπόν, καθώς προσευχόταν, γύρω στίς τρεῖς τό ἀπόγευμα, εἶδε σέ ὄραμα ἕναν ἄγγελο τοῦ Θεοῦ νά μπαίνει στό σπίτι του, νά τόν πλησιάζει καί νά τοῦ λέει:

- Κορνήλιε!
- Τρόμαξε. Μόλις πού μπόρεσε νά ψελλίσει:
- Τί εἶναι, Κύριε;
- Οἱ προσευχές σου καί οἱ ἐλεημοσύνες σου ἀνέβηκαν

ὡς τό Θεό. Καί Ἐκεῖνος δέν σέ ξεχνάει. Στείλε, λοιπόν, τώρα στήν Ἰόππη ἀνθρώπους, νά καλέσουν ἐδῶ κάποιον Σίμωνα, πού λέγεται καί Πέτρος. Τόν φιλοξενεῖ ἕνας βυρσοδέψης, Σίμων λέγεται κι αὐτός. Τό σπίτι του εἶναι κοντά στήν θάλασσα.

Ὁ ἄγγελος ἐγένετο ἄφαντος. Καί ὁ ἐκατόνταρχος ἀπόμεινε μόνος, κατάπληκτος καί φοβισμένος.

Μόλις συνήλθε φώναξε δύο ὑπηρετές του κι ἕναν εὐσεβή στρατιώτη, πού ἦταν στήν ὑπηρεσία του. Τοῦς τά διηγήθηκε ὅλα.

–Ξεκινήστε τώρα κιόλας γιά τήν Ἰόππη, τοῦς εἶπε στό τέλος. Βρεῖτε αὐτόν τόν Πέτρο καί φέρτε τον ἐδῶ.

Τό ἐπόμενο μεσημέρι οἱ τρεῖς ἀπεσταλμένοι κόντευαν νά φτάσουν στήν πόλη. Τήν ὥρα ἐκεῖνη ὁ Πέτρος ἀνέβηκε στό δῶμα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Σίμωνα γιά νά προσευχηθεῖ. Ἐκεῖ, ὅμως, πείνασε. Καί ἐνῶ οἱ νοικοκυραῖοι ἐτοιμάζαν τό φαγητό, ὁ Ἀπόστολος ἔπεσε σέ ἔκσταση. Βλέπει τότε τόν οὐρανό ἀνοιγμένο κι ἕνα πράγμα σάν μεγάλο σεντόνι, δεμένο ἀπό τέσσερις ἄκρες, νά κατεβαίνει στή γῆ. Μέσα σ' αὐτό ὑπῆρχαν ὅλα τά τετράποδα, τά θηρία, τά ἐρπετά καί τά πουλιά, ζῶα δηλαδή πού οἱ Ἰουδαῖοι δέν ἔτρωγαν ποτέ, γιατί ὁ μωσαϊκός νόμος τά θεωροῦσε ἀκάθαρτα (Λευιτ. 11).

–Σήκω, Πέτρο, σφάξε καί φάε! τόν πρόσταξε μιά φωνή.

–Ποτέ, Κύριε! ἀποκρίθηκε. Ἀφοῦ ποτέ στή ζωή μου δέν ἔφαγα κάτι μολυσμένο ἢ ἀκάθαρτο.

Ἡ φωνή τοῦ ξαναμίλησε:
–Αὐτά πού ὁ Θεός καθάρισε, μήν τά θεωρεῖς ἐσύ ἀκάθαρτα.

Τρεῖς φορές ἐγένετο αὐτό. Ὑστερα τό σεντόνι ἐκεῖνο ἀνέβηκε πάλι στόν οὐρανό καί ἐξαφανίστηκε.

Ὁ Πέτρος, ἀπορημένος, ἄρχισε νά ἀναρωτιέται τί νά σήμαινε τό ὄραμα πού εἶδε.

Στό μεταξύ, οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Κορνηλίου, ρωτώντας, εἶχαν βρεῖ τό σπίτι τοῦ Σίμωνα. Τώρα στέκονταν μπροστά στήν ἐξώπορτα καί φώναζαν:

–Ἐδῶ μένει κάποιος Σίμων, πού λέγεται καί Πέτρος;
Ὁ ἀπόστολος ἦταν ἀκόμα στό δῶμα, βυθισμένος σέ συλλογή.

Δέν μπορούσε νά ἐξηγήσει τό ὄραμα. Καί τότε τό Ἅγιο Πνεῦμα τοῦ μίλησε.

–Τρεῖς ἄντρες σέ ζητᾶνε, τόν πληροφοροῦσε. Κατέβα ἀμέσως καί πήγαινε μαζί τους χωρίς κανένα δισταγμό, γιατί τοῦς ἔχω στείλει ἐγώ.

Δίχως χρονοτριβή, ὁ Πέτρος κατέβηκε καί πλησίασε τοῦς ἄντρες.

–Ὅριστε, τοῦς εἶπε, ἐγώ εἶμαι αὐτός πού ζητᾶτε. Γιά ποιό λόγο ἦρθατε ἐδῶ;

–Κάποιος Κορνήλιος, ἐκατόνταρχος, ἄνθρωπος εὐσε-

βής καί θεοφοβούμενος, πού ἔχει τήν ἐκτίμηση ὄλων τῶν Ἰουδαίων, πῆρε ἐντολή ἀπό ἕναν ἅγιο ἄγγελο νά σέ καλέσει στό σπίτι του καί ν' ἀκούσει ὅσα ἔχεις νά τοῦ πῆς.

Τότε ὁ νοῦς τοῦ Ἀποστόλου φωτίστηκε. Κατάλαβε τί σήμαινε τό ὄραμα πού εἶχε δεῖ!

Ὁλόχαρος, κάλεσε μέσα τοῦς τρεῖς ἄντρες.
–Θά μείνετε ἐδῶ σήμερα, τοῦς εἶπε. Θά φάτε, θά ξεκουραστεῖτε, καί αὔριο, πρωί-πρωί, θά φύγουμε γιά τήν Καισάρεια.

Πραγματικά, τό ἄλλο πρωί πῆρε τό δρόμο μαζί τους. Τόν συνόδευαν καί μερικοί χριστιανοί ἀπό τήν Ἰόππη.

Τήν παραπάνω μέρα ἔφτασαν στήν Καισάρεια. Ὁ Κορνήλιος τοῦς περίμενε, ἔχοντας μαζέψει τοῦς συγγενεῖς του καί τοῦς πιό στενοῦς τοῦ φίλους.

Τήν ὥρα πού ἔμπαινε ὁ Πέτρος, ὁ ἐκατόνταρχος ἔπεσε στά πόδια του καί τόν προσκύνησε. Μά ὁ Ἀπόστολος τόν σήκωσε, λέγοντάς του:

–Σήκω πάνω! Ἄνθρωπος εἶμαι κι ἐγώ!
Μπαίνοντας μέσα καί βλέποντας μαζεμένους τόσους ἀνθρώπους, βιάστηκε νά ζητήσει ἐξηγήσεις:

–Ἔχετε καλῶς ἀπό τό νόμο δέν ἐπιτρέπεται σ' ἕναν Ἰουδαῖο νά συναστρέφεται μή Ἰουδαῖο ἢ νά μπαίνει στό σπίτι του. Ὁ Θεός, ὅμως, μοῦ ἔδειξε ὅτι κανέναν ἄνθρωπο δέν πρέπει νά θεωρῶ μολυσμένο ἢ ἀκάθαρτο. Γι' αὐτό ἦρθα χωρίς ἀντίρρηση, ὅταν μέ καλέσατε. Πέστε μου, λοιπόν, γιά ποιό λόγο μέ καλέσατε ἐδῶ;

Τό λόγο, ὅπως ἦταν φυσικό, πῆρε ἀμέσως ὁ Κορνήλιος.

–Πρῖν ἀπό τρεῖς μέρες, εἶπε, νήστευα ἀπό τό πρωί ὡς τήν ὥρα τούτη. Στίς τρεῖς τό ἀπόγευμα, καθώς προσευχόμουνα, ἕνας λαμπροφωρεμένος ἄντρας στάθηκε μπροστά μου καί μοῦ λέει: «Κορνήλιε, ὁ Θεός ἄκουσε τήν προσευχή σου καί πρόσεξε τίς ἐλεημοσύνες σου. Στείλε, λοιπόν ἀνθρώπους στήν Ἰόππη καί φώναξε τό Σίμωνα, πού λέγεται καί Πέτρος. Μένει στό σπίτι τοῦ Σίμωνα τοῦ βυρσοδέψου, πού εἶναι κοντά στή θάλασσα. Ὅταν θά ἔρθει, θά σοῦ πῆ τί πρέπει νά κάνεις». Ἐτσι, ἔστειλα αὐτούς τοῦς τρεῖς ἄντρες καί σέ κάλεσα. Σ' εὐχαριστῶ πού ἦρθες. Τώρα ὄλοι ἐμεῖς εἶμαστε ἐδῶ, μπροστά στό Θεό, καί περιμένουμε ν' ἀκούσουμε ὅσα Ἐκεῖνος σ' ἔχει προστάξει νά μᾶς πῆς.

Συγκινημένος ὁ Πέτρος πῆρε τό λόγο.

–Τώρα σ' ἀλήθεια καταλαβαίνω πῶς ὁ Θεός δέν κάνει διακρίσεις ἀνάμεσα σέ Ἰουδαίους καί ἀλλόφυλους, εἶπε, ἀλλά δέχεται κάθε ἄνθρωπο, σ' ὅποιον ἐθνότητα κι ἄν ἀνήκει, φτάνει νά τόν σέβεται καί νά ζεῖ σύμφωνα μέ τό θέλημα Του. Ἐστειλε σὺν ἰσραηλιτικό λαό τό Λόγο Του κι ἔφερε τό χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς εἰρήνης διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὁ Κύριος ὄλων. Γνωρίζετε βέβαια, τό γεγονός πού ἔχει διαδοθεῖ σ' ὅλη τήν Ἰουδαία,

ἀρχίζοντας ἀπό τή Γαλιλαία, μετά τό βάπτισμα πού κήρυξε ὁ Ἰωάννης. Μάθατε γιά τόν Ἰησοῦ ἀπό τή Ναζαρέτ, πού τόν ἔχρισε ὁ Θεός μέ Ἅγιο Πνεῦμα καί μέ δύναμη. Παντοῦ, ἀπ' ὅπου πέρασε, εὐεργετοῦσε καί θεράπευε ὄλους ὅσους καταταρρανοῦσε ὁ διάβολος, γιατί ὁ Θεός ἦταν μαζί Του. Ἐμεῖς εἶμαστε μάρτυρες γιά ὅλα αὐτά πού ἔκανε καί στήν ὑπαιθρο τῆς Ἰουδαίας καί στήν Ἰερουσαλήμ. Αὐτόν, ὡστόσο, τόν κάρφωσαν στό σταυρό καί τόν θανάτωσαν. Μά ὁ Θεός τόν ἀνέστησε τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τοῦς νεκρούς κι ἔκανε νά τόν δοῦν ἀναστημένο ὄχι ὄλοι, ἀλλά μόνο οἱ μάρτυρες πού Ἐκεῖνος εἶχε διαλέξει ἀπό πρῖν, δηλαδή ἐμεῖς, πού φάγαμε καί ἤπιαμε μαζί Του μετά τήν ἀνάστασή Του. Καί μᾶς πρόσταξε νά κηρύξουμε στό λαό καί νά μαρτυρήσουμε πῶς Αὐτός εἶναι ὁ ὀρισμένος ἀπό τό Θεό κριτής τῶν ζωντανῶν καί τῶν νεκρῶν, γιά τόν ὁποῖον μιλοῦν ὄλοι οἱ προφῆτες, βεβαιώνοντας ὅτι στό ὄνομά Του θά λάβει συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κάθε ἀνθρώπου πού θά πιστέψει σ' Αὐτόν...

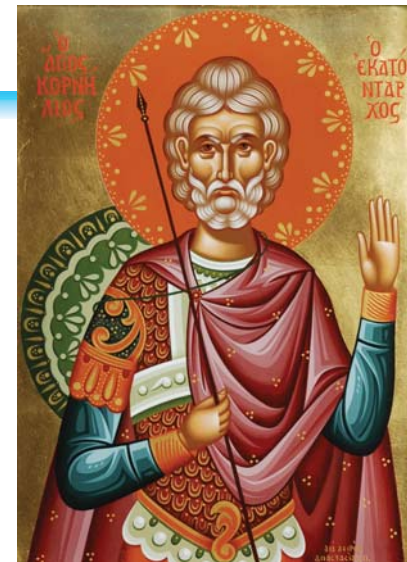
Μιλοῦσε ἀκόμα ὁ Πέτρος, κάνοντας μιά θαυμαστή περιήληψη ὄλου τοῦ Εὐαγγελίου, ὅταν οἱ ἀκροατές τους, πού εἶχαν ἤδη πιστέψει ὀλόψυχα στό Χριστό, ἀξιώθηκαν νά λάβουν τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐτσι, ἄρχισαν νά μιλοῦσαν γλῶσσες, ὅπως οἱ ἀπόστολοι τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, καί νά δοξολογοῦν τό Θεό. Κατάπληκτοι τοῦς ἄκουγαν οἱ πιστοί πού προέρχονταν ἀπό τοῦς Ἰουδαίους καί εἶχαν ἔρθει μαζί μέ τόν Πέτρο. Ἦταν ἡ πρώτη φορά πού ἔβλεπαν νά δίνεται καί στούς εἰδωλοπλάτες πλοῦσια ἢ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ Πέτρος πῆρε πάλι τό λόγο.
–Ποῖός μπορεῖ νά ἐμποδίσει τή βάπτισμα στό νερό αὐτῶν ἐδῶ τῶν ἀνθρώπων, πού πῆραν τό Ἅγιο Πνεῦμα ὅπως κι ἐμεῖς;
Καί πρόσταξε νά βαπτιστοῦν στό ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ἀφοῦ βαπτίστηκαν, παρακάλεσαν τόν ἀπόστολο νά μείνει μαζί τους λίγες μέρες. Πραγματικά, ἔμεινε ἐκεῖ γιά νά κατηχήσει τοῦς νεοφώτιστους, ἀλλά καί γιά νά κηρύξει τό Χριστό καί σ' ἄλλες ψυχές στήν Καισάρεια.

Ἐτσι βαπτίστηκε μέ τοῦς συγγενεῖς καί τοῦς φίλους του ὁ ἐκατόνταρχος Κορνήλιος (Πράξ. 10, 1-48), ὁ κατωπινός ἐπίσκοπος Σκεψίων τῆς Μυσίας καί ἅγιος, τοῦ ὁποῖου τή μνήμη τιμᾶ ἡ Ἐκκλησία στίς 13 Σεπτεμβρίου.

Μ.Σ.Π.

Μέσα στα πλαίσια της ιεραποστολικής προσπάθειάς μας, κτίζουμε ναούς σ' όλη την Ἐπισκοπή μας, με την οικονομική βοήθεια που λαμβάνουμε από την Ἀμερική, την Ἑλλάδα καί Κύπρο.

Σέ διάστημα ἑννέα χρόνων ἔχουμε κτίσει πάνω ἀπό ἑβδομήκοντα ναούς. Δόξα νά ἔχει ὁ Θεός.

Μόλις ὁλοκληρωθεῖ ἓνας ναός ἀρχίζουμε νά σκεπτόμαστε πότε θά τόν ἐγκαινιάσουμε. Πόθος μας εἶναι νά ἔχουμε τήν παρουσία τῶν δωρητῶν καί, ἂν εἶναι δυνατόν καί τήν παρουσία τῶν ἀρχιερέων τους. Γίνεται μεγάλη προσπάθεια νά ὀρίσουμε κατάλληλη ἡμερομηνία πού νά τοῦς ἐξυπηρετεῖ. Πολλοί δωρητές καί δωρήτριες ἔχουν ἀνταποκριθεῖ στήν πρόσκλησή μας καί ἔχουν παρασεῖ σέ ἐγκαίνια. Ἡ παρουσία τους μᾶς δίνει δύναμη καί κουράγιο. Πέρα ἀπό αὐτό, ὅμως, μᾶς δίνει μιά μοναδική εὐκαιρία νά ζήσουμε ἀδελφικά τό ἱστορικό καί ἀγιαστικό γεγονός τῶν ἐγκαινίων.

Ἀπό τό 2002, δηλαδή μετά ἀπό τέσσερα χρόνια οἰκοδομικῆς δραστηριότητας, ἀρχίσαμε τό πρόγραμμα τῶν ἐγκαινίων.

Τή χρονιά αὐτή, τό 2002, ἐγκαινιάσαμε τρεῖς ναούς μέ τήν παρουσία τοῦ Σεβ. Μητρ. Ἀργοῦδος κ.κ. Ἰακώβου. Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι ὁ πρῶτος ναός πού ἐγκαινιάσθηκε ἦταν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στήν πόλη Μπουκόμπα, τήν ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς.

Τό 2003 ἐγκαινιάσαμε ἐπίσης τρεῖς ναούς· τό 2004, πέντε, τό 2005 δύο ναούς· τό 2006, τρεῖς καί τό 2007 ἑννέα ναούς. Συνολικά ἀπό τό 2002 μέχρι

Ἐγκαίνια ναῶν στήν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας

τώρα ἔχουμε ἐγκαινιάσει εἴκοσι πέντε ναούς. Μέ τά δεδομένα τοῦ ιεραποστολικοῦ χώρου ἡ «ταχύτητα» εἶναι μεγάλη καί εἶναι ἀνακαινιστική καί μεταμορφωτική.

Βέβαια ἀπό αὐτή τήν προσπάθεια δέν λείπουν τά προβλήματα. Τό πρῶτο σχετίζεται μέ τήν ἔλλειψη ὑλικῶν ἐγκαινίων ἀπό τήν ἀγορά τῆς χώρας μας. Δέν ὑπάρχουν ὑλικά ἐγκαινίων ναῶν στήν Μπουκόμπα. Πῶς θά τά ἐξασφαλίσουμε τώρα πού κτίζουμε, κατά μέσο ὄρο, δέκα πέντε ναούς τό χρόνο;

Τό δεύτερο πρόβλημα σχετίζεται μέ τήν κοινότητα ὅπου ἐγκαινιάζεται ὁ ναός. Στά δέκα χρόνια ιεραποστολικῆς προσπάθειας ἔχουν δημιουργηθεῖ 115 νέες κοινότητες. Κάθε κοινότητα ἐδῶ, στόν ιεραποστολικό χώρο, ἀποτελεῖται ἀπό νεοφωτίστους. Αὐτό πού εἶναι αὐτονόητο γιά ὅσους ζοῦν στίς Ὀρθόδοξες χώρες, ἐδῶ δέν εἶναι, γι' αὐτό μᾶς προβληματίζει ἰδιαίτερα πῶς θά διατηρηθοῦν οἱ ἱεροί ναοί καί κυρίως πῶς θά πορευθοῦν οἱ νεοφωτιστοί στήν Ὀρθοδοξία.

Ὁ ἀγώνας μεταδόσεως τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ στήν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας, σύμφωνα μέ τίς ἐμπειρίες μας, εἶναι εὐλογημένος· καί συνεχίζεται. Θαύματα γίνονται καί εἶναι πολλά. Διαπιστώνουμε ὅμως ὅτι ὅσο εὐρύνεται τό ιεραποστολικό ἔργο τόσο γίνεται περισσότερο περίπλοκο. Χωρίς συμπαράσταση καί ἰδιαίτερα χωρίς ἀνθρώπινη παρουσία, ὁμολογοῦμε ὅτι αισθανόμαστε μεγάλο τό βάρος. Τρέχουμε μέρα, νύκτα καί δέν προλα-

βάνουμε τίποτα! Ἡ κόπωση εἶναι μεγάλη. Ἡ ἀγῶνία μεγαλύτερη γιά τό πῶς θά βγάλουμε πέρα ὅλα αὐτά τά ἔργα σέ μιά ἔκταση ὅση δύο φορές ἡ Ἑλλάδα καί μέ δύσκολες συνθήκες.

Αισθανόμαστε ὅτι ἡ παρουσία τῶν δωρητῶν στά ἐγκαίνια τῶν ἱερῶν ναῶν εἶναι μεγάλη ἀνακούφιση. Τοῦς δίνει μοναδική εὐκαιρία νά δοῦν ἀπό κοντά τά πράγματα καί νά ἐκτιμήσουν σωστά τίς συνθήκες κάτω ἀπό τίς ὁποῖες ἐπιτελοῦμε τό ἔργο. Μᾶς καταλαβαίνουν καί αὐτό ἔχει μεγάλη σημασία. Μερικοί φτάνουν στό σημείο νά μή δέχονται τίς εὐχαριστίες μας ἀλλά νά μᾶς εὐχαριστοῦν οἱ ἴδιοι, κάτι πού δέν τό ἀξίζουμε.

Ὅλα γίνονται χάρη στό Χριστό πού μᾶς δυναμώνει (Φιλ. 4,13). Σ' Αὐτόν πρέπει νά ἀναπέμψουμε εὐχαριστίες.

Ἀπό τήν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας

Σέ ποιόν, ἄραγε, τά δίνουν; Στόν ἴδιο τόν Χριστό, βέβαια! Καί σέ μάς τούς περαστικούς ἀδελφούς τους πού μάς σέβονται καί μάς ἀγαποῦν πρὶν καλῶς καλῶς μάς γνωρίσουν.

Εἶναι οἱ ἀδελφοί μας τῆς ἀγαπημένης «μαύρης» Ἠπείρου, οἱ φιλόξενοι καί καλόκαρδοι πού προσδοκοῦν τήν Ἀλήθεια, τόν Χριστό!

Βρισκόμαστε στή Μπουκόμπα (BUKOBWA), στή δυτικά παράλια τῆς λίμνης Βικτώριας καί στή δυτικότερα γεωγραφικά ἐδάφη τῆς Τανζανίας, τῆς χώρας αὐτῆς τῆς Ἀφρικῆς τῶν 950.000 τετρ. χιλ., τῆς ὁποίας τό ἀνατολικότερο τμήμα βρέχεται ἀπό τόν Ἰνδικό Ὠκεανό, ὅπου καί ἡ πρωτεύουσα Νταρεσαλάμ (Dar es-Salaam: πόλη τῆς Εἰρήνης).

Στά παράλια αὐτῆς τῆς λίμνης, τῆς Βικτώριας, εὐδοκιμεῖ τό ἀειθαλές «φυτόν» τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπως τά πράγματα μαρτυροῦν.

Εὐδοκιμεῖ γιατί τό «κλίμα» –τῶν ψυχῶν– εἶναι εὐκρατο, σ' αὐτή τήν τροπική περιοχή, καί τά «ἐδάφη» ἀρκετά γόνιμα γιά τήν καλλιέργεια καί τήν καρποφορία τῶν φυτῶν τοῦ Πνεύματος.

Εἶναι γεγονός; Γιά μάς ἀδιαμφισβήτητο, γιά σᾶς... θά ἀφήσουμε τίς ἐντυπώσεις κάποιων ἐπισκεπτῶν νά περιγράψουν τά πράγματα καί σεις συλλογιστεῖτε.

«Πίστεψέ με... Βρισκόμουν ἀπό ἐκπλήξη σέ ἐκπλήξη! Δέν τό φανταζόμουν.

Τελείωσε ἡ γιορτή. Μᾶς τραγουδήσανε, μᾶς χορέψανε, ἀπνύθυναν ὁμιλίες εὐχαριστῶντας μας ἐγκάρδια, ἀλλή... δέν τελείωσε ἐκεῖ ἡ ἐορταστική ἐκδήλωση. Τελευταία εἶναι ἡ ὥρα τῶν δώρων. Ὅλοι θά προσφέρουν κάτι ἀπό τό φτωχικό τους. Τρίβεις τά μάτια σου. Εἶναι ἀλήθεια αὐτά πού βλέπεις;

Ἐσύ καί ἡ παρέα σου δέχεται καί ἐκεῖνοι προσφέρουν περνώντας ἀπό ἐμπρός σου μέ χειραψία καί πλατύ χαμόγελο.

Βλέπεις μπροστά σου...!

Ἐνα ζαχαροκάλαμο (εἶναι δῶρο γιά σένα καί ὄχι τό δικό του ραβδί), ἕνας ἀνανάς, δέκα μπανάνες, ἕνα ὀλόκληρο «τσαμπί» ἀπό μπανάνες (40-50 κομμάτια τό σύνολο - ἄλλες γιά φρούτο, ἄλλες γιά φαγητό), τρία αὐγά, δέκα αὐγά στό καλαθάκι (καί τό καλαθάκι

Τά δίνουν ὅλα... καί τήν καρδιά τους!

δικό σου), πατάτες, γλυκοπατάτες, καλαμπόκι στό καλαθάκι (δικό σου κι αὐτό), ρίζες ἀπό τή γῆ, «κασάβα» λέγονται (χοντρές γιά μαγείρεμα, νοστιμότητες καί χορταστικές – τό «ψωμάκι» τίς λέει ὁ Δεσπότης), μιά κότα ἔτοιμη γιά μαγείρεμα, μιά κότα ζωντανή (δεμένη τά πόδια της γιά νά μή φύγει), νά ... καί ὁ κόκκορας... νά καί τό κασίκι ! Ζωντανό τό ἕνα (θά τό πάρεις ἀπό τήν τριχιά καί θά βελάζει στό δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς μέσα στό αὐτοκίνητο), ἔτοιμο, σφαγμένο τό ἄλλο, γιά ψήσιμο...!

Ἐ, τί ἄλλο νά πῶ ;

Νά σᾶς καλέσω σέ τραπέζι, γιατί τί θά τά κάνουμε ὅλα αὐτά τά ἀγαθά ;

Νά μήν παραλείψω, βέβαια, τά ἔργα τέχνης τῶν χειρῶν τους. Ναι, τό ὅλο φυτό τῆς μπανάνας χρησιμοποιεῖται γιά χίλια δυό πράγματα. Ὑπάρχουν καί ἄλλα κατάλληλα φυτά στήν περιοχή. Ὁ Δημιουργός ἔχει πληυτίσει ὅλη τή πλάση Του καί τά πλάσματά Του ! Μέ αὐτά, λοιπόν, γίνονται περίφημα καλαθάκια διαφόρων μεγεθῶν καί εἰδῶν ἢ ἄλλα ἔργα τέχνης γιά διακόσμηση τοίχων καί ἄλλων ἐσωτερικῶν χώρων. Ἡ ἔκφραση τῆς ψυχῆς τους σ' αὐτά τά ἔργα, μαρτυρεῖ τήν εὐγενική καί ἐκλεπτυσμένη ψυχολογία τους, τόν ὠραῖο ἐσωτερικό κόσμο τους καί ἄς ζοῦν στή μπανανοχώρια μέ τίς φτωχές καλύβες τους, φτιαγμένες κι αὐτές ἀπό «ύλικά» μπανάνας συνθήως.

Ὅταν ἐπιστρέψαμε στήν Ἐπισκοπή, γέμιζε τό μεγάλο τραπέζι τῆς τραπεζαρίας –ἀπό ὅσα ἀγαθά μπορούσαν νά μπουῦν σέ ἐσωτερικό χώρο– καί ...μικρό φαινόταν. Μόνο τό μεγάλο τραπέζι τῆς Ἐπισκοπῆς

μπορεί νά χωρέσει αυτά τὰ δῶρα, τὸ τραπέζι τοῦ δωματίου σου, ἀποκλείεται. Ὁ μόνος χώρος πού δέν ἀποκλείεται, εἶναι ἐκεῖνος ... τῆς καρδιάς σου. Ἐκεῖ χωροῦν πολὺ καλὰ τὰ δῶρα, ὅπως πρῶτιστα χωροῦν αὐτοὶ οἱ εὐλογημένοι ἄνθρωποι... καὶ δέν φεύγουν πιά !

Ποῖός τοὺς δίδαξε αὐτὴ τὴν Ἀβραμιαία φιλοξενία; Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δέν εἶναι γραμματισμένοι...»

Τὸ ἴδιο Πνεῦμα πού δίδαξε καὶ τὴν «Ἀστυνομικίνα» - τὴν ὑπεύθυνη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος τῆς πόλης Καγιάγκα (Kayanga) νά ζητήσει νά μαθητεύσει στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ νά βαπτισθεῖ σὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ Καγιάγκα εἶναι πόλις - κωμόπολις τῶν 7.000 κατοίκων, 90 χιλιόμετρα βορειότερα τῆς Μπουκόμπας, κτισμένη σὲ ὑψόμετρο 1.500 μέτρων. Ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὕψος, ἔχει τὴ θέση τοῦ φρουροῦ τῆς ἀπέραντης κοιλάδας πού ἀπλώνεται μπροστὰ τῆς καὶ εἶναι συγχρόνως ἓνα φυσικό «μπαλκόνι» πού χαρίζει μιά πανέμορφη εικόνα καὶ μιά ξεκούραση ψυχῆς στὸν κουρασμένο διαβάτη, ἀλλὰ καὶ στὸν μόνιμο κάτοικό τῆς πού μοχθεῖ στὸν καθημερινὸ ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ὅταν στὶς 11 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 2003 τοποθετήθηκε ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, στὴν ἐντελῶς χέρσα (πνευματικά) μέχρι τότε γῆ τῆς πόλης αὐτῆς, ἐκφράστηκε ἡ εὐχή : νά γίνει ἡ περιοχὴ τῆς Καγιάγκα ἓνα Θαβῶρειο Ὅρος ἀπὸ ὅπου τὸ Φῶς τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ

Πάντα τὰ ἔδην

θὰ λάμψει καὶ θὰ φωτίσει τὴ γῆ καὶ τὶς καρδιές τῶν ἀπλοϊκῶν καὶ ταπεινῶν κατοίκων τῆς.

Καὶ νά πού ἡ mama-Ἀνίνα, ἡ νεαρά κυρία, ὑπεύθυνος τοῦ Σώματος τῆς Ἀσφάλειας τῆς περιοχῆς, σάν ἄλλη Εὐρωπαία πορφυροπόλις Λυδία δέχεται, ὄχι ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πλῆρον, ἀλλὰ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου, κατὰ τὴν ἐπίσημη ἐπίσκεψή του ἐκεῖ, τὴν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν ἐνστερνίζεται «αὐθωρί», περιφρονώντας ὁποιαδήποτε ἀνθρωπάρεσκα καὶ φιλόδοξα κωλύματα. Τώρα πιά εἶναι ἡ ἀγγελιοφόρος τῆς χαρᾶς μέσα στὴ πόλη, μεταποιώντας τὴν ἐπαγγελματικὴ τῆς στολή σὲ ἀποστολικὸ μανδύα, πού ἀναγγέλει τὴν Ἀλήθεια τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Ἀνάστασης, τὸν Ζῶντα καὶ Ἀληθινό Θεό !

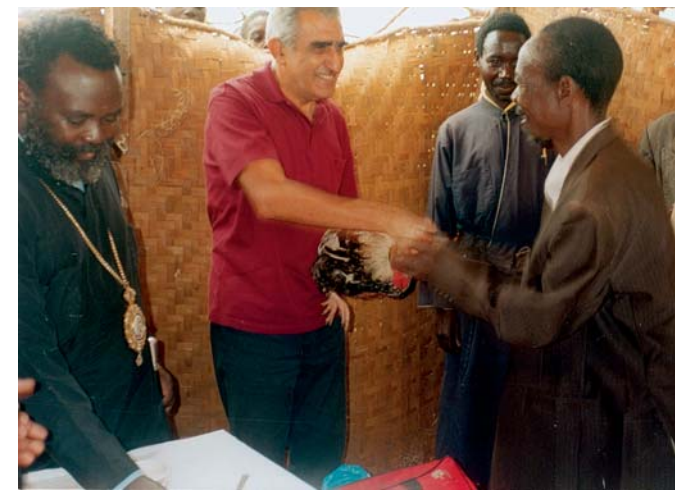
Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἀδελφοί μας τῆς Βόρειας καὶ Δυτικῆς Τανζανίας, οἱ φιλόξενοι καὶ εὐγενικοί.

Εὐχή μας καὶ προσευχή μας: Νά ἐνισχύει ὁ Ἅγιος Θεός τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ Ποιμνίου, τὸν Μητροπολίτη Μουάνζας καὶ πάσης Δυτικῆς Τανζανίας κ. Ἱερώνυμο, νά ποιμαίνει τὶς ὁμορφες ψυχές τους καὶ νά τὶς ὀδηγήσει στὴν ὠριμότητα νά φιλοξενήσουν -ὡς φιλόξενοι - τὸν Μεγάλον «Ἰένο», νά Τοῦ χαρίσουν ὅ,τι πολὺτιμο ἔχουν, τὸ νοῦ τους καὶ τὴ καρδιά τους, γιὰ νά τὰ ἀνακαινίσει καὶ νά τὰ λαμπρύνει γιὰ τὴν ἐνδοξη ἀτελείυτη Βασιλεία Του. Ἀμήν!

Πρίσκιλλα

Πάντα τὰ ἔδην

Έορταστικές έκδηλώσεις για τον Άγιο Ίωάννη τόν Χρυσόστομο

(10-13 Νοεμβρίου)

Ό Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας
κ. Σωτήριος χειροτονεί εις Διάκονο
τόν Κορεάτη Ίθαρίωνα Τζόγν.

Η Ίερά Μητρόπολη Κορέας, επί τῆ συμπληρώσει 1600 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, διοργάνωσε ἀπὸ 10-13 Νοεμβρίου 2007 Θεολογικό Συμπόσιο στή Σεούλ καί ἑορταστικές ἐκδηλώσεις σέ ὅλες τίς ἐνορίες τῆς Κορέας.

Τοῦ ἑορτασμοῦ προηγήθηκε συνέντευξη Τύπου καί προβλήθηκε ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε. τό γεγονός. Εἰδικές ἀφίσσες ἀναρτήθηκαν στά Πανεπιστήμια καί σέ δημόσιους χώρους.

Προσκήσεις γιά τή δεξίωση τῆς 13ης Νοεμβρίου ἐστάλησαν σέ Πρέσβεις, στόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, Ὑπουργούς, Πρυτάνεις, Κοσμήτορες καί ἀρχηγούς διαφόρων Ἐκκλησιῶν, στό Ἐθνικό Κορεατικό Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν καί σέ ἄλλες προσωπικότητες.

Ἐπίσης εἶχε ἐτοιμασεῖ DVD μέ τή ζωή καί τή δράση τοῦ τιμωμένου Ἁγίου καί μέ μερικές εἰκόνες τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Θέμα τοῦ Συμποσίου ἦταν: «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, χθές καί σήμερα» καί συντονιστής ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Δανιήλ Νά, Γεν. Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος.

Τό πρόγραμμα ἄρχισε τό Σάββατο 10 Νοεμβρίου στήν αἴθουσα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου τῆς Σεούλ μέ προσφώνηση τοῦ Μητροπολίτου Κορέας κ. Σωτηρίου καί Μήνυμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου.

Ἡ 1η εἰσήγηση, πού ἔγινε ἀπὸ τόν Καθηγητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάηκς κ. Βασίλειο Σταυρίδη, μέ θέμα «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καί τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον», παρουσίασε ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Ἐντυπώσισε τοὺς πάντας τό ὅτι Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάηκς ὑποβλήθηκε στόν κόπο νά ἔλθει ἀπὸ τήν Πόλην εἰδικά, γιά νά συμμετάσχει ἐνεργά στούς ἑορτασμούς στήν Κορέα πρὸς τιμή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, γεγονός τό ὁποῖο φανερώνει τή στοργή καί τήν ἀγάπη τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς Κορεάτες πιστούς.

Τόσο ἡ εἰσήγηση τοῦ κ. Σταυρίδη, ὅσο καί τῶν τριῶν ἄλλων ὁμιλητῶν, τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ North Central College (Σικάγου Η.Π.Α.) Δρος Πέρρυ Χαμάλη, τοῦ Δρος Ἰωάννου Λάππα, Προέδρου τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς, καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ζήλων Δρος Ἀμ-

Ὁ ὕπουργός Πολιτισμοῦ τῆς Κορέας ἀπέστειλε ἄνθη μέ συγχαρητήρια ταινία, στήν ὁποία ἀνέγραφε: «Συγχαρητήρια γιά τήν ἐπέτειο τῶν 1600 χρόνων ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου».

βροσίου, μεταφρασμένες στήν κορεατική καί τήν ἀγγλική γλώσσα, καθώς καί σύντομη βιογραφία τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου στήν κορεατική, περιελήφθησαν στό ἐκδοθέν τεῦχος, ἀποτελούμενο ἀπὸ 95 σελίδες.

Κατά τῆ Λειτουργία τῆς Κυριακῆς τῆς 11ης Νοεμβρίου, στόν ἱερό ναό ἁγίου Νικολάου Σεούλ, ἔγινε ἡ χειροτονία σέ Διάκονο τοῦ ἐγγάμου Κορεάτου Ἰθαρίωνος Τζόγκ, ὁ ὁποῖος προορίζεται νά διακονήσει στόν ἐγκαινισθέντα πρὸ διετίας ἱερό ναό ἁγίου Διονυσίου, τῆς πόλεως Οὐλσάν. Κατά δέ τήν προσφώνηση ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας κ. Σωτήριος ἀπηύθυνε προτροπές ἀπὸ τοὺς Περί Ἱερωσύνης Λόγους τοῦ τιμωμένου Ἁγίου Χρυσοστόμου. Ἐπακολούθησε κοινό γεῦμα γιά τό πολυπληθές ἐκκλησίασμα.

Τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς ἐτελέσθη Πανηγυρικός Ἑσπερινός μέ Ἀρτοκλασία στό Παρεκκλήσιο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου στό Ἴντσόν, μέ συμμετοχή ὄλων τῶν κληρικῶν μας. Τόν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Καθηγητής Πέρρυ Χαμάλης, μέ διερμηνέα τόν π. Δανιήλ, ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ παρέθεσε δείπνο γιά ὄλους στήν οἰκία του. Ἐκεῖ, κατόπιν παρακλήσεως, ἀπηύθυνε λόγους ἐπίκαιρους, πολὺ οἰκοδομητικούς, ὁ Καθηγητής κ. Βασίλειος Σταυρίδης.

Στήν Ἀρχιερατική θεία Λειτουργία τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (13η Νοεμβρίου), μέ συμμετοχή ὄλων τῶν κληρικῶν, ἀνεγνώσθη τό μήνυμα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου στήν κορεατική γλώσσα.

Στήν ἐπίσημη δέ δεξίωση, πού ἐπακολούθησε στήν ἀνακαινισθεῖσα μεγάλη αἴθουσα τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁ κ. Σταυρίδης διάβασε στήν ἀγγλική γλώσσα τό ὡς ἄνω μήνυμα τοῦ Παναγιωτάτου. Στή δεξίωση προσήλθαν, μεταξύ ἄλλων, ὁ Σεβ. Νούντιος τοῦ Βατικανοῦ, οἱ Πρέσβεις Ρωσσίας, Οὐκρανίας, Σερβίας, Ἑλλάδος, ὁ ἀναπληρωτής τοῦ Πρέ-

Ἡ χορωδία τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου Νικολάου Σεούλ ὑπὸ τήν διεύθυνση τῆς κ. Γαβριέλας Κίμ, καθηγήτριας Μουσικῆς στό Ἐθνικό Πανεπιστήμιο τῆς Σεούλ.

σβεως τῆς Γαλλίας, ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Κορεατικοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καί ἄλλοι. Τήν προηγούμενη ἡμέρα μᾶς ἐπισκέφτηκε ὁ Ρωμαιοκαθολικός Ἐπίσκοπος Πέτρος Κίμ, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ θά ἀπουσίαζε στήν Ἰαπωνία τήν ἡμέρα τῆς δεξιώσεως. Ὑπῆρχε μετ' αὐτοῦ ἐνδιαφέρουσα συζήτηση καί μεταξὺ ἄλλων ἀνέφερε ὅτι ἡ διδακτορική του διατριβὴ εἶχε τό θέμα «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καί τό κοινωνικό του ἔργο». Ὁ Ὑπουργός Πολιτισμοῦ τῆς Κορέας ἀπέστειλε, ὡς εἰθισταί στήν Κορέα, καλλιπωπιστικό δενδρύλλιο μέ συγχαρητήριο ταινία.

Ὅλοι ἐξεδήλωσαν πολὺ ἐνδιαφέρον γιά τή μεγάλη μορφή τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί ἐξέφρασαν τήν εὐχή ἔργα του νά μεταφραστοῦν καί νά ἐκδοθοῦν καί στά κορεατικά, πρὸς ὄφελος ὄλων τῶν ζητούντων τό φῶς τῆς γνώσεως καί στήν Κορέα.

A.K.

Ὁ ἐκδοτικός οἶκος τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας

Η καθηγήτρια κορεατικῶν κατά τήν διάρκεια τῶν μαθημάτων πρὸς μέλη τοῦ ἱεραποστολικοῦ κλημακίου τῆς Σεούλ, εὑρίσκει τήν εὐκαιρία, συχνά-πυκνά, νά ἐκφράζει τίς ἀπορίες της σχετικά μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Μέ εὐγένεια πάντοτε ρωτοῦσε νά μάθει γιά τήν σχέση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μέ τήν Ἀρχαία Ἐκκλησία, γιά τήν λατρεία της, τίς εἰκόνες, τά μυστήρια κ.λπ. Ἀπ' τό ἐνδιαφέρον μέ τό ὁποῖο ρωτοῦσε καί τόν τρόπο πού παρακολουθοῦσε τίς ἀπαντήσεις εὐκόλῃ διαπίστωνες ὅτι κάτι εἶχε ἀρχίσει νά μιλάει μέσα της.

Κάποια μέρα, πρὶν ἀρχίσει τό μάθημα, μᾶς ζήτησε τήν ἄδεια γιά νά μᾶς ἀναφέρει τά ἐξῆς:

-Μέ ἐκπληξη ἄκουσα τήν σύζυγο ἐνός πάστορα τῆς Πρεσβυτεριανῆς Ἐκκλησίας, σέ σχετική συζήτηση πού εἶχαμε πρό ἡμερῶν, νά μοῦ ῥέει: «Ἡ Ἐκκλησία σέ μέλη τῆς ὁποίας παραδίδεις μαθήματα κορεατικῶν εἶναι ἡ πιό ἀληθινή Ἐκκλησία στόν κόσμον. Πολλοί ὅμως ἀπό μᾶς νομίζουμε, λόγῳ ἄγνοιας, ὅτι εἶναι αἰρετική Ἐκκλησία». Καί ἡ καθηγήτρια πρόσθεσε: «Ὁμολογῶ πῶς κι ἐγώ πρὶν σᾶς γνωρίσω, ὅταν ἐβλεπα ἀπ' τόν δρόμον πού περνοῦσα τόν ναό τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἀναρωτιόμουν τί Ἐκκλησία νά εἶναι αὐτή πού νόμιζα πῶς ἦταν μιά αἰρετική Ἐκκλησία. Τό ἐρώτημά μου εἶναι, γιατί δέν ἐνημερώνετε εὐρύτερα τόν κόσμον σχετικά μέ τήν Ἐκκλησία σας;»

- Ἔχετε δίκαιον καί σᾶς εὐχαριστοῦμε γιά τήν ἐρώτηση καί τό ἐνδιαφέρον σας, ἀπαντήσαμε. Κάνουμε προσπάθειες μέ τίς δυ-

νατότητες πού ἔχουμε, ἀλλ' ἡμεῖς δέν διαθέτουμε τηλεόραση, ραδιόφωνο, ἐφημερίδες καί περιοδικά γιά τήν ἐνημέρωση τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἔχουν πλεῖστοι ὅσοι θρησκευτικοί καί ἐκκλησιαστικοί φορεῖς ἐδῶ στήν Κορέα. Ἐπειτα, ἀπό ἀπόψεως ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ, εἴμαστε ἀκόμα λίγοι μέσα στά σαράντα ὀκτώ ἑκατομμύρια κατοίκων τῆς Κορέας. Πῶς νά ἐπαρκέσουμε; Προσπαθοῦμε βεβαίως μέσω τοῦ διαδικτύου καί διαλέξεων σέ φοιτητές καί ἐπισκέπτες τῶν ναῶν μας νά δώσουμε τήν μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας ἀλλά, ὅπως καταλαβαίνετε αὐτό δέν ἀρκεῖ. Ἐλπίζουμε, ὅμως, μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, στό μέλλον νά μπορέσουμε νά κάνουμε κάτι περισσότερο...

Τ' ἀνωτέρω περιστατικό ὑπῆρξε μιά ἐπί πλέον ἀφορμή ὥστε νά προχωρήσουμε στήν ἀναδιοργάνωση τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας, πού ἀπό καιρό μελετοῦσαμε.

Ἔτσι μέ ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κορέας κ. Σωτηρίου ἀνετέθη σέ πενταμελῆ ἐπιτροπή μέ ὑπεύθυνον τόν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ζήλων π. Ἀμβρόσιο ἡ περαιτέρω δραστηριοποίηση τοῦ ὑπάρχοντος ἐκδοτικοῦ οἴκου μέ τήν ἐπωνυμία «Ὁρθόδοξες Ἐκδόσεις».

Ὁ ἐν λόγῳ ἐκδοτικός οἶκος λειτουργοῦσε μέ ὑπεύθυνον τόν π. Ἀντώνιο Οὐ, ὁ ὁποῖος λόγῳ τοῦ ὅτι εἶχε ἐργασθεῖ σέ τυπογραφεῖο καί γνώριζε καλῶς τήν τέχνη τῆς τυπογραφίας, ἐργάσθηκε μέ ζήλον ὅλα αὐτά τά χρόνια γιά τήν ἔκδοση πολλῶν βιβλίων λειτουργικῆς φύσεως καί πνευματικῆς οἰκοδομῆς. Γιά τή μετάφραση τῶν λειτουργικῶν βιβλίων, τόσο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας π. Σωτήριος, ὅσο καί ὁ ἀείμνηστος Σάββας Λή καί ἄλλοι συνεργάτες ἐργάστηκαν μέ πολλή ἰδρώτα καί αἷμα, πραγματοποιώντας ἕνα πρωτοποριακό καί θαυμαστό ὄντως ἔργο, πού θά μείνει στήν ἐκκλησιαστική ἱστορία τῆς ἐν Κορέα Ἐκκλησίας.

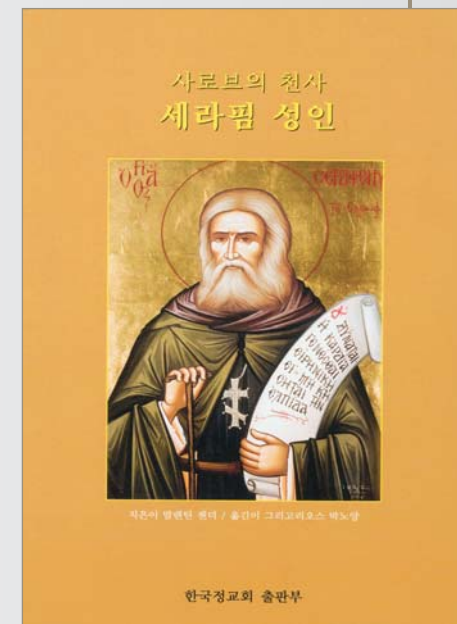
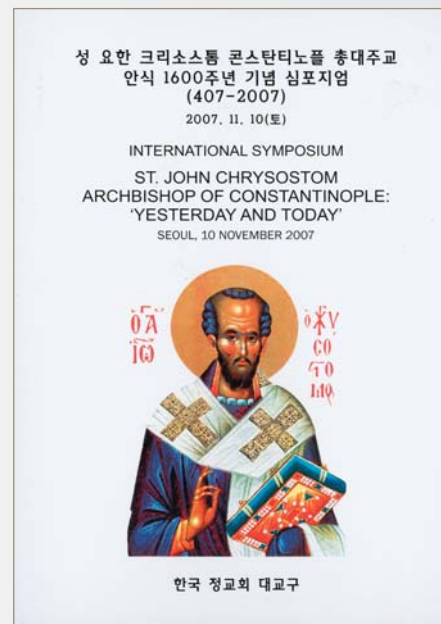
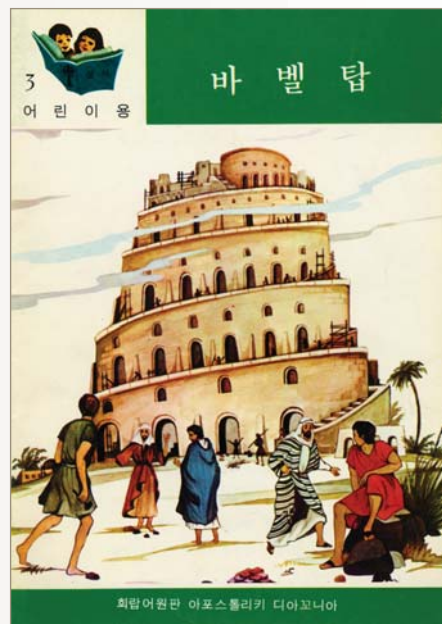
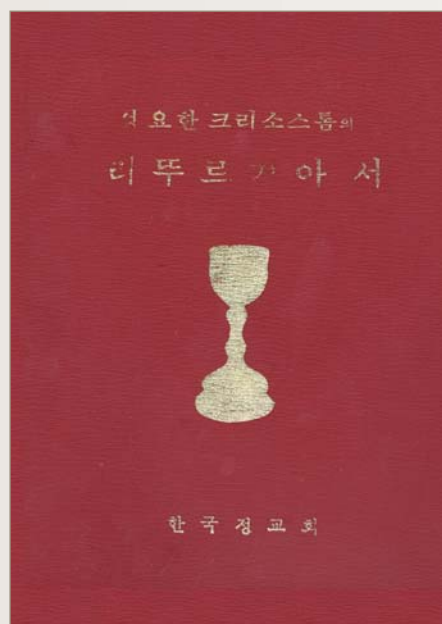
Ἡ νέα ἐπιτροπή ἐκδόσεων ἤδη δραστηριοποιεῖται γιά τήν ἔκδοση βιβλίων τά ὁποῖα θά ἀπευθύνονται σέ εὐρύτερο ἀναγνωστικό κοινόν, ὥστε μέσω αὐτῶν νά κυκλοφορήσει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καί νά ἐνημερωθοῦν ὅσο εἶναι δυνατόν ὅλο καί περισσότεροι Κορεάτες γιά τήν ὑπαρξη τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στήν πατρίδα τους.

Ἐκδόσεις εἶναι τά κάτωθι βιβλία:

1. Παιδικός Συναξαριστής (Ἐκδόσεις «Ἄθως». Θά ὀλοκληρωθεῖ σέ 12 τόμους).
2. Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ (Valentine Zander)
3. Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης (π. Παΐσιου)
4. Βυζαντινὴ θεολογία (J. Meyendorff)
5. Ἡ Θεολογία τῆς Εἰκόνας (Λ. Οὐσπένσκυ)
6. Γίνε Ἱερεὺς μου (Λέβ Ζιλέ)
7. Χατζηγιώργης (π. Παΐσιου)
8. Σειρά Κατηχητικῶν Βοηθημάτων (13 τόμοι)
9. Τό ὄνομα Χριστιανός (Ἀγ. Γρηγορίου Νύσσης)
10. Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ (Νικολάου Καβάσιλλα) κ.ἄ.

Ἡ ἔκδοση αὐτῶν τῶν βιβλίων, τά ὁποῖα εἶναι ἤδη μεταφρασμένα στά κορεατικά καί πού τό καθένα θά κοστίζει ἀπό 4.000-5.000 εὐρώ περίπου, εἶναι ἀδύνατον νά καλυφθεῖ ἀπό τίς μικρῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων νεοσύστατες -καί ὀλιγάριθμες ἀκόμη- ἐνορίες τῆς Ἐκκλησίας μας στήν Κορέα. Γι' αὐτό, ὅλοι ὅσοι κατανοοῦμε τή σπουδαιότητα τῆς ἐκδοτικῆς αὐτῆς προσπάθειας, ἡ ὁποία ἀποβλέπει στό νά γνωρίσουν οἱ Κορεάτες τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί νά γευθοῦν τοὺς πνευματικούς θησαυροὺς της, ἄς συμβάλουμε κατὰ τίς δυνατότητές μας στήν ἔκδοση κάποιου βιβλίου.

Ἄθων. Κοντογιαννακοπούλου

Ο γέρο-Νάγκ

Ο σιδεράς του «Λιμανιού»

Άποσπασμα από τό χειρόγραφο και άτελής
«Ημερολόγιο του Βορείου Καμερούν»

Τόν Φεβρουάριο του 2005 επισκέφθηκα για πρώτη φορά τό Β. Καμερούν. Ήταν για μένα μία πρωτόγνωρη και πολύπλευρη έμπειρία. Τόπος δύσκολος μέ ειδικές κλιματολογικές και μορφολογικές συνθήκες και ένας κόσμος άγνωστος, έν πρώτοις, άπρόσιτος, μέ μία άλλη κουλτούρα, μία άλλη ποιότητα ζωής πού έπιπόλαια θά μπορούσαμε νά τήν χαρακτηρίσουμε χαμηλή, λόγω τής όρατής άπουσίας και του πιό άπλοΰ πολιτισμικού άγαθοΰ.

Σάν επισκεφθείς αυτόν τόν τόπο είναι σάν νά κάνεις ένα ταξίδι στό μακρινό παρελθόν τής ανθρωπίνης ιστορίας στό σημείο ακριβώς πού για κάθε λαό τό σημείο αυτό είναι κοινό.

Μετά από τήν έντύπωση τών πρώτων ήμερών άρχισα νά παρατηρώ σιγά-σιγά και άλλα πράγματα. Μέ είχαν πληροφορήσει ότι ό κόσμος του Β. Καμερούν διαφέρει στην συμπεριφορά του και στις συνήθειές του από τόν κόσμο του Νότου.

Είναι κόσμος πιό άπλός, εύθυσ, άπονήρευτος, μέ μία αυθόρμητη καθοσύνη και έναν σεβασμό προς τήν ιεραρχία και τόν ξένο.

Γεμάτος, λοιπόν, πρωτόγνωρες εικόνες και παρατηρήσεις διέσχιζα μέ ένα παθητικό ήμφορτηγό μία άπέραντη λίμνη πού ή ξηρασία τής είχε στερήσει και τό τελευταίο ίχνος νερού.

Στό τέλος τής λίμνης στά όρια του χωριού Βιρί και ενός άλλου χωριού μέ τό όνομα Ούνόν, πού περιπαικτικά οι κάτοικοι τών άλλων χωριών τό λένε «λιμάνι» (λόγω του ότι είναι στό όριο τής λίμνης, όταν έχει νερό κατά τήν περίοδο τών βροχών) σταμάτησα κοντά σε ένα μεγάλο σκιερό δένδρο από τά σπάνια για τήν περιοχή.

Μου είχε κάνει έντύπωση ένα ζευγάρι γερόντων πού κάθονταν κάτω από τό δένδρο και πάνω από τόν καπνό μιας φωτιάς. «Είναι οι σιδεράδες τής περιοχής», μέ πληροφορήσε ό ένας από τους δύο συνοδούς μου πού είχε και τόν ρόλο του μεταφραστοΰ τής γλώσσας τών Τιπουρί.

Κατέβηκα και πλησίασα τό παράξενο αυτό ζευγάρι μέ μία έντονη άπορία νά δώ από κοντά τόν τρόπο πού δουλειαν καθότι και ή δική μου οικογένεια επί πολλές γενεές ήταν παραδοσιακοί σιδεράδες.

Μέ χαιρέτησαν στή γλώσσα τών Τιπουρί μέ ένα καλοσυνάτο χαμόγελο. Τό άφεντικό -ό πρωτομάστορας- πρέπει νά πλησίαζε τά όγδόντα χρόνια και από κοντά ήταν και ό βοηθός του. Ήμεινα κατάπληκτος από αυτά πού υποτίθεται ότι ήταν τά εργαλεία και τά σύνεργα τής δουλειάς.

Ένα «κανάρ» (πήλινο κιοΰπι μέ σφαιρική και όχι επίπεδη βάση, πού τό χρησιμοποιούν για τήν μετα-

φορά και άποθήκευση νερού και στερεώνεται μέσα στό χώμα για νά στέκεται όρθιο και νά διατηρεί τό νερό δροσερό) μισοθαμμένο στό χώμα μέ μία τρύπα στην βάση του όπου ήταν συσσωρευμένα κάρβουνα έπαιζε τόν ρόλο του καμινιού.

Στό στόμιό του είχε έφαρμοστεί ένα είδος σακκούλης από τομάρι κασίκας μέ δύο άνοιχτές άπολήξεις, άνοιγοκλείνοντας ό βοηθός τις δύο δερμάτινες άπολήξεις διοχέτευε άέρα μέσα στό πήλινο δοχείο, ό όποιος πιεζόμενος έβγαине από τήν μικρή τρύπα του δοχείου και άναζωπύρωνε τά κάρβουνα πυρώνοντας ένα κομμάτι σίδερο, πού, προοριζόταν νά γίνει ένα είδος μαχαιριού πού χρησιμοποιούν οι χωρικοί του Βορρά.

Ο πρωτομάστορας, όταν κοκκίνιζε τό σίδερο τό έπαιρνε και τό σφυρηλατούσε πάνω σε ένα κομμάτι σίδερο μπηγμένο στην γή, μάλλον από κάποιο άξονα αυτοκινήτου από τήν έποχή τής άποικιοκρατίας, χτυπώντας το μέ ένα άλληλο μακρόστενο κομμάτι σιδήρου πού έπαιζε τό ρόλο του σφυριού! Στά μεσοδιαστήματα, όσο νά ξαναπυρώσει τό μαχαίρι μέ ένα πυρωμένο άιχμηρό «εργαλείο» διακοσμούσε καίγοντας και χαράσσοντας συγχρόνως τήν ξύλινη λαβή ενός τελειωμένου μαχαιριού.

Ήμεινα κατάπληκτος από τήν έφευρετικότητα και τήν άπλότητα τών λύσεων πού χρησιμοποιούσαν για νά καλύψουν τις άνάγκες τών κατασκευών τους μέσα σε μία άπίθανη έλλειψη υλικών και εργαλείων. Μιλήσαμε για λίγο μέσω του μεταφραστοΰ μου. Τό όνομά του ήταν Νάγκ και ό πατέρας του και ό παπούς ήταν και αυτοί σιδεράδες στό ίδιο σημείο.

Μου έδειξε τό μαχαίρι πού διακοσμούσε, «είναι πολύ καλό μαχαίρι» μου είπε «είναι καλό νά έχεις πάνω σου ένα τέτοιο μαχαίρι, δέν ξέρεις τί θά βρεθεί στό δρόμο σου»...

Χαμογέλασα για τήν υπόδειξη, άλλα, κατάλαβα ότι είχαν μία σοφία τά λόγια του. Πράγματι δέν ήξερα τί μπορεί νά συναντήσω στό δρόμο μου... Βέβαια έγώ ταξίδευα μέ τήν «άσφάλεια» του αυτοκινήτου σ' αυτές τις περιοχές, στην πείρα και στην ζωή όμως, αυτού του γέρου δέν υπήρχε ή έννοια του αυτοκινήτου, όπως και στην γλώσσα τών Τιπουρί, δέν υπάρχει ή λέξη αυτοκίνητο και χρησιμοποιούν τήν αντίστοιχη Γαλλική ή τήν λέξη «κάρο».

Η πείρα του μιλούσε για τόν όδοιπόρο του τόπου αυτού πού είχε νά αντιμετωπίσει και τά άγρια ζωά αυτής τής περιοχής.

Ρώτησα τήν τιμή του μαχαιριού. «Διακόσια σεφά» μου είπε «τόσο τό έδινε και ό πατέρας μου, δέν έχω άλλάξει ποτέ τήν τιμή». Ήμεινα άπορημένος και ζήτησα από τόν μεταφραστή μου νά τόν ξαναρωτήσω για νά βεβαιωθώ αν είναι σωστό τό ποσό. Τό επανέλαβε. Ζητούσε 0,58 ευρώ για μία δουλειά τουλάχιστον δύο ήμερών!!

«Μπορείς νά μου φτιάξεις δύο;» τόν ρώτησα. «Θά σου δώσω 2000 σεφά άλλά τά θέλω νά είναι καλά». Χαμογέλασε σάν παιδί και μου είπε: «Ρώτησε όποιον θέλεις στό χωριό νά σου πουνε, ποιός κάνει τά πιό καλά μαχαίρια, όλο τό χωριό έχουν μόνο δικά μου

μαχαίρια καί ἔρχονται καί ἀπό τὰ ἄλλα τὰ χωριά...» καί φανερά θιγμένος ἄρχισε νά ἀραδιάζει ὀνόματα χωριῶν ὁ δέ βοηθός, ὅπου ὁ μάστορας ξεκνοῦσε ἢ δέν θυμόταν κάποιο χωριό συμπλήρωνε τόν κατάλογο τῶν χωριῶν...

«Ζητώ συγγνώμη...», τοῦ εἶπα, «δέν κατάλαβε καλά ὁ μεταφραστής. Δέν εἶπα ὅτι δέν τὰ κάνεις καλά ἀλλά ἐννοοῦσα ἔτσι καλῶς ὅπως αὐτό πού βλέπω...». Ξαναχαμογέλασε. «Πότε τὰ θέλεις νά εἶναι ἔτοιμα;» μέ ρώτησε κοφτά. «Κοίτα, ἐγώ θά ἔλθω μετά ἀπό τρεῖς τέσσερις μῆνες, ἐσύ ὅποτε τὸ φτιάξεις, δώσα στον παπὰ πού εἶναι στό Βιρί καί αὐτός θά μοῦ τὰ στείλει».

Ἄφου κλείστηκε ἡ συμφωνία τοῦ ἔδωσα τὰ χρήματα καί ἔμεινα νά κοιτάζω αὐτόν τόν «ἀρχαῖο ἄνθρωπο» ὅπως θά τόν χαρακτήριζε ὁ Φώτης Κόντογλου, μέ ἕνα δέος γιά τήν παράδοση πού κουβαλοῦσε καί γιά τήν ἀπόσταση πού χώριζε τίς πολιτισμικές μας ἐμπειρίες κι ἔνοιωσα πάμπτωχος καί ἀδαής μπροστά του. Μᾶς χώριζε ἀκριβῶς ἡ ἀπόσταση πού ἔχει αὐτός πού φέρει καί δημιουργεῖ τήν ἱστορία καί αὐτός πού μετά ἀπό χρόνια πολλὰ, διαβάζει αὐτήν τήν ἱστορία καί καταλαβαίνει μόνο ὅσα μπορεῖ νά καταλάβει χωρίς καμμιά ἄλλη συμμετοχή σέ αὐτήν τήν ἱστορία.

Μετά ἀπό μιά ἑβδομάδα κατέβηκα στήν πόλη Γιάγκουα γιά νά ψάξω νά βρῶ τέσσερις βίδες πού χρειαζόντουσαν γιά νά τοποθετηθεῖ μιά χειραντλία στό πηγάδι τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Κέντρου στό Κατράνγκ,

εἶχαν χαθεῖ κατά τή μεταφορά καί χωρίς αὐτές ἦταν ἀδύνατον νά λειτουργήσει ἡ ἀντλία.

Σέ θαῦμα ἀπέδωσα τό ὅτι μπορέσαμε νά βροῦμε τελικά τέσσερις ὅμοιες καί κατάλληλες βίδες. Γυρίζοντας, ὅμως, τὰ μαγαζιά θυμήθηκα τόν γέρο-Νάγκ τόν σιδερά καί ἀγόρασα ἕνα σφυρί νά τοῦ τό πάω δῶρο. Φτάσαμε ἀπόγευμα στό «μαγαζί» καί τό βρήκαμε, ὅπως θά λέγαμε ἂν ἦταν μαγαζί, «κλειστό». Δηλαδή δέν ἦταν κανένας κάτω ἀπό τό δέντρο καί ἡ φωτιά ἦταν σβηστή. «Ἔχει πάει σέ κηδεῖα» μᾶς ἀπάντησε χωρίς νά τόν ρωτήσουμε ἕνας περαστικός πού κατάλαβε ποιόν ζητούσαμε, «ἄμα στρίψετε πίσω ἀπό ἐκεῖνες τίς "μπουκαροῦ (κυκλικές καλύβες - κατοικίες τοῦ Β. Καμερούν) θά βρεῖτε τό δρόμο πού πάει στήν κηδεῖα».

Ἄν καί ἡ ἀσάφεια τῶν ὁδηγιῶν ἦταν ἐμφανής δέν χάναμε καί τίποτα ἄμα δοκιμάζαμε. Πήραμε λοιπόν τόν δρόμο νά βροῦμε τό δρόμο πού πάει γιά τήν κηδεῖα. Πράγματι πίσω ἀπό τίς συγκεκριμένες «μπουκαροῦ» ἦταν ἕνας δρόμος μέ ἕνα πλῆθος κόσμου νά πηγαينοέρχεται. Σταματήσαμε νά ρωτήσουμε γιά τόν γέρο-Νάγκ τόν σιδερά. Ὁ κόσμος ἦταν τόσος πολὺς πού ἦταν σάν νά ψάχναμε βελόνα στό ἄχυρα. Δέν ἄργησε νά σχηματιστεῖ γύρω μας ἕνας κύκλος ἀπό περαστικούς καί γυναῖκες πού κουβαλοῦσαν τὰ παιδιά τους στήν πλάτη. Μέ κοίταζαν παράξενα καί προκαλοῦσα ἀπορία καί πνιχτά γέλια προσπαθώντας νά ρωτήσω στή γλώσσα τῶν Τιπουρί πού θά μπορούσα νά βρῶ τόν γέρο-Νάγκ. Εὐτυχῶς καί μόνο μέ τό ὄνομα κατάλαβαν τί ζητοῦσα. Ἄρχισαν νά ἰένε λόγια ἀκατανόητα στή γλώσσα τους καί μιά μου ἔδειχναν ὅτι μᾶλλον πρέπει νά πάω δεξιά, μιά πρὸς τὰ ἀριστερά.

Πλήρης σύγχυσις ἐκτός ἂν ἔπρεπε νά κατανοήσω σύμφωνα μέ τό πῶς μιλοῦσαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ τοῦ τόπου ὅτι: «Γιά νά πάει στήν κηδεῖα πρέπει νά ἔλθει ἀπό δεξιά καί νά κατευθυνθεῖ πρὸς τὰ ἀριστερά» ἢ «ἂν ἐπιστρέφει θά ἔλθει ἀπό ἀριστερά καί θά πάει πρὸς τὰ δεξιά». Ἄμεινα μέσα σ' αὐτό τό κομφουζιο νά θαυμάζω τήν διάθεσή τους νά μέ βοηθήσουν καί τόν τρόπο πού θέλοντας νά δώσουν ἐπισιμότητα σ' αὐτά πού ἔληγαν τελειωναν τήν φράση

τους ἀπότομα μέ μιά βαθειά εἰσπνοή ὅπως κάνουμε ὅταν ξαφνιαστοῦμε ἢ φοβηθοῦμε ἀπό κάτι.

Πάνω σ' αὐτό τό μπέρδεμα, ἀπό τό πουθενά ἐμφανίστηκε μπροστά μας ὁ γέρο-Νάγκ μέ τήν μακριά, στό χρῶμα τῆς ὠχρας κελεμπία του, τό ψάθινο κωνικό καπέλλο του καί τό ξύλινο ραβδί του στό χέρι. Ἡ ὄλη παρουσία του ἔμοιαζε σάν νά εἶχε βγεῖ ἀπό μινιατούρα μεσαιωνικοῦ χειρογράφου πού παρουσίαζε κάποιο προσκύνημα καί προσκυνητές.

Ὅλοι ξέσπασαν σέ γέλια καί ἐπιφωνήματα ἐνῶ ὁ γέρο-Νάγκ ἀπολάμβανε τόν θαυμασμό τοῦ κόσμου πού ἀποροῦσε πῶς ἕνας λευκός «μαραμποῦ» (ἄσκητης καί γενικά ἄνθρωπος ἀφιερωμένος στόν Θεό), ψάχνει τόν σιδερά τοῦ «Λιμανιοῦ»!

Ἐπειδή ἄρχισε νά σκοτεινιάζει καί οὐσιαστικά εἶχαμε βρεῖ τόν ἄνθρωπο πού ζητούσαμε πῆρα ἀπό τό αὐτοκίνητο τό σφυρί πού εἶχα ἀγοράσει καί τοῦ τό ἔδωσα. Ὁ γέρο-Νάγκ τό πῆρε στά χέρια του τό ζύγισε γιά λίγο καί μετά τό σήκωσε ψηλά νά τό δοῦν ὄλοι λέγοντάς μου πολλῆς φορές «σουσσέ, σουσσέ, σουσσέ...» πού σημαίνει «εὐχαριστῶ».

Σάν νά ἦταν αὐτό τό σύνθημα πού περίμενε ὁ κόσμος, ἄρχισαν νά φωνάζουν ὄλοι μαζί οἱ δέ γυναῖκες ἄρχισαν νά βγάζουν μιά μακρόσυρτη καί ψιλή κραυγή πού ἦταν φωνή χαρᾶς καί ἐπιδοκίμασias! Σήκωσα τό χέρι μου καί τοὺς χαιρέτησα κατευθυνόμενος πρὸς τό αὐτοκίνητό μας. Μέχρι νά μποῦμε μέσα καί νά ξεκινήσουμε ὁ κόσμος ἄρχισε νά τραγουδάει καί νά χορεύει!!!

«Μποροῦν νά καθίσουν καί νά χορεύουν ἐδῶ μέχρι τό πρωί» μέ πληροφορήσε ὁ μεταφραστής μου καί ὅταν ρώτησα φανερά ἀπορημένος γιατί, μοῦ ἐξήγησε. «Τό σφυρί πού πήρατε εἶναι μιά περιουσία γιά τόν ἄνθρωπο αὐτόν ἀλλά καί γιά τό χωριό ὀλόκληρο καί ὅταν κάποιος κάνει δῶρο στό χωριό θεωροῦνε ὅτι μεγάλο καλὸ θά γίνει στήν ζωή τοῦ χωριοῦ καί γι' αὐτό πρέπει νά τιμήσουν αὐτό τό γεγονός μέ τόν χορό».

Τόν Μάιο δέχθηκα τήν ἐπίσκεψη μιᾶς ὀρθοδόξου συνταξιούχου δασκάλας ἀπό τό Γιαουντέ. Ἄφου χαιρετηθήκαμε μοῦ ἐξήγησε ὅτι, αὐτές τίς ἡμέρες εἶχε πραγματοποιήσει ἕνα μεγάλο ὄνειρο τῆς ζωῆς της, ἐπισκέφθηκε γιά πρώτη φορά τό Βόρειο Καμερούν

καί εἶχε προσκυνήσει ὅλες τίς ὀρθόδοξες ἐνορίες τοῦ Βορρά. Τό ταξίδι της ἦταν γεμάτο ἐντυπώσεις καί περιστατικά τὰ ὁποῖα καί μοῦ ἀνέφερε.

Ὅταν τέλειωσε τήν διήγησή της τήν εὐχαρίστησα καί τῆς εὐχήθηκα νά ἀξιωθεῖ στό μέλλον νά ξαναπάει. Πρὶν φύγει ἔβγαλε ἕνα δέμα ἀπό τήν τσάντα της καί μοῦ τό ἔδωσε λέγοντάς μου ὅτι αὐτό σᾶς τό στέλνει ὁ τάδε Ἱερέας καί ἀνεχώρησε.

Ὅταν ἄνοιξα τό δέμα εἶδα μέ ἐκπληξη δυό μαχαίρια καί ἕνα φάκελλο, ἕνα σημείωμα μέ τό γραφικό χαρακτήρα τοῦ Ἱερέως καί κάποια ψιλά χρήματα μέσα. Τό σημείωμα ἔγραφε:

«Σεβασμιώτατε Ὁρθόδοξε Ἀρχιεπίσκοπε, σᾶς στέλνω τὰ μαχαίρια πού μοῦ παραγγείλατε, χρειάζεται νά φτιάξετε δύο δερμάτινες θήκες γιά νά μὴν σκουριάσουν οἱ λάμες καί νά τὰ χρησιμοποιεῖτε χρόνια, σᾶς στέλνω καί τὰ ρέστα ἀπό τὰ χρήματα πού μοῦ δώσατε σάν προκαταβολή.

Σᾶς εὐχαριστῶ καί πάλη γιά τό ὠραῖο σφυρί πού μοῦ κάνατε δῶρο.

Τό χωριό σᾶς χαιρετᾶ.
Νάγκ ὁ σιδεράς».

Ἀπό τό βιβλίο: «ΗΜΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ 2005-2006
...στιγμές συνοδοιπορίας...»

Ἐπισκόπου Γρηγορίου Μητροπολίτου Καμερούν,
Ἐκδόσεις «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΙΑ»
ΜΕΓΑΡΑ 2006

Ἑρώτηση:

Μπορεῖ νά εἶναι ὁ ἴδιος ἀνάδοχος σέ γονεῖς καί στά παιδιά τους;

Ἀπάντηση:

Κατ' ἀρχάς μπορεῖ νά ληχθεῖ, ὅτι οἱ γονεῖς ἐφ' ὅσον εἶναι ἡλικιωμένοι καί ἔχουν κατηχηθεῖ ἐπαρκῶς καί ἐπιτυχῶς στά τῆς χριστιανικῆς πίστεως πρό τοῦ βαπτίσματός τους, δέν εἶναι ἀνάγκη νά ἔχουν ἀνάδοχο. Ὁ ἀνάδοχος ἀκριβῶς ὑπάρχει γιά νά ἀναλαμβάνει τήν εὐθύνη καί τή φροντίδα νά κατηχεῖ, νά διδάσκει καί νά ἐπεξηγεῖ τή χριστιανική ἀλήθεια καί ζωή, στά (νεο)βαπτισθέντα νήπια καί μικρά παιδιά. Ἐν πάσῃ περιπτώσει.

Ἡ ὑποβολή τοῦ ἀνωτέρω ἐρωτήματος δικαιολογεῖται καί ὀφείλεται στήν ἐπέκταση καί γενίκευση κάπως αὐθαίρετα τῆς κανονικῆς ἀπαγόρευσης, ὅτι ὁ γονέας (πατέρας ἢ μητέρα) δέν ἐπιτρέπεται νά βαπτίσει ὡς ἀνάδοχος τό παιδί του, ἐπειδή δημιουργεῖται πνευματική συγγένεια μεταξύ τοῦ γονέα καί τοῦ παιδιοῦ. Τό γεγονός αὐτό ἔχει ὡς συνέπεια νά δημιουργεῖται πνευματική συγγένεια καί μεταξύ τῶν συζύγων καθῶς καί κῶλυμα (ἐμπόδιο) γάμου καί σαρκικῶν σχέσεων μεταξύ αὐτῶν.

Ὁ γγ' (53ος) κανόνας τῆς Πενθέκτης Οἰκουμένης Συνόδου ὀρίζει νά μή συνάπτουν γάμο («γαμικό συνοικέσιο») ὁ ἀνάδοχος μέ τή (χήρα) μητέρα τοῦ παιδιοῦ πού ἀναδέχθηκε ἀπό τήν κοιλυμβήθρα. Καί συνεχίζει, ὅτι, ἐάν ἀνακαλυφθεῖ, ὅτι πράττουν αὐτό μερικοί «πρωτύπως μέν οἱ τοιοῦτοι ἀφιστάσθωσαν τοῦ παρανόμου τούτου συνοικεσίου, ἔπειτα δέ καί τοῖς τῶν πορνευόντων ἐπιτιμίσις ὑποβλήθητῶσαν» (Γ. Ράλλη - Μ. Ποτλή, Σύνταγμα τῶν θείων καί ἱερῶν κανόνων, τόμ. Β', σελ. 429).

Φυσικά τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τήν ἀνάδοχο ἐνός παιδιοῦ μέ τόν χήρο πατέρα του. Ὅπως εἶναι ἐπόμενο πολὺ περισσότερο ἰσχύει ἡ ἀπαγό-

ρευση γάμου μεταξύ τοῦ ἀναδόχου (πνευματικοῦ πατέρα) καί τῆς ἀναδεκτῆς του, ἢ ἀντιθέτως τῆς ἀναδόχου (πνευματικῆς μητρός) καί τοῦ ἀναδεκτοῦ. Καί τοῦτο, γιατί, σύμφωνα μέ ὅσα ὀρίζει ὁ ἴδιος γγ' καν. τῆς Πενθέκτης «μείζων (ἔστι) ἢ κατά τό πνεῦμα οικειότης τῆς τῶν σωμάτων συναφείας».

Ὅπως γίνεται ἀντιληπτό ἡ περίπτωση πού ἀναφέρεται στό ἀνωτέρω ἐρώτημα δέν ἐμπίπτει στίς ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεις. Ὁ ἀνάδοχος δέν συνάπτει γάμο μέ κανένα ἀπό τά ἀνωτέρω μέλη τῆς οἰκογενείας. Ἀπλῶς εἶναι ὁ κοινός πνευματικός πατέρας ὄλων, καί τῶν γονέων (ἄνδρός καί γυναικός) καί τῶν παιδιῶν τους.

Ἀπό τήν περίπτωση αὐτή καταφαίνεται καί τό πόσο σοφά καί ὀρθά ἔπραξε ἡ Πενθέκτη Οἰκουμένηκή Σύνοδος καί δέν συμπεριέλαβε στίς ἀπαγορεύσεις, στά κωλύματα, τό γάμο, μεταξύ νέων καί νεάνιδων, παιδιῶν, τά ὁποῖα ἔχουν κοινό ἀνάδοχο, ἀλλήλιως θά ἔπρεπε ὁ ἀνάδοχος (νοῦνός) νά εἶναι σέ ἐπιφυλακή καί ἐκτός τῆς κατηχήσεως νά παρακολουθεῖ καί τά ἐνδεχόμενα συνοικέσια τῶν ἀναδεκτῶν του.

Ἐπί τῆ εὐκαιρία ἐδῶ θά πρέπει νά σημειωθεῖ καί πρὸς μεγαλύτερη διευκρίνιση τῶν προηγουμένως ληχθέντων, ὅτι, ἐάν δέν ἐπιτρέπεται ὁ πατέρας νά βαπτίζει τά παιδιά του ὡς ἀνάδοχος, γιατί δημιουργεῖται συγγένεια καί μεταξύ τοῦ ἀνδρογύνου μέ τήν ὑποχρέωση νά χωρίσουν, τουλάχιστον σαρκικῶς, ὅμως ὁ πατέρας μπορεῖ ὡς ἱερέας (ὄχι ὡς ἀνάδοχος) νά τελῆσει τό μυστήριον τοῦ βαπτίσματος τῶν παιδιῶν του. Τό ἴδιο ἰσχύει καί δέν ὑπάρχει κῶλυμα γάμου, ὅταν ἕνας ἀπό τοὺς συζύγους τελῆσει ἀεροβάπτισμα στό παιδί τους πού κινδυνεύει νά πεθάνει ἀβάπτιστο.

Παναγ. Ἰ. Μπούμης

«τῶν δέ μαθητῶν καθῶς νύπορεῖτό τις ὠρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

(Πράξ. ια' 29)

Ἀπό 1-7-2007 ἕως 30-9-2007 προσεφέρθηκαν στό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τά παρακάτω χρηματικά ποσά γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο ἀπό τοὺς:

Nikolaou P. 165,87 • Pantazis B. 68,32 • Phloridis G. P. 72,50 • Ἀκρίδα Θ. 30 • Ἀλικάκο Γ. 102 • Ἀναγνωστοπούλου Ἐ. 300 • Ἀνδρεάδην Ν. 30 • Ἀνδρεάδην Δ. 60 • Ἀνδριανό Ε. 20 • Ἀνδρίτσου - Πετρούλακη Μ. 300 • Ἀντωνάκου Π. 135 • Ἀντωνιάδου Ἀ. 150 • Ἀντωνιάδου Χ. 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3740) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3744) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3762) 30 • Ἀνώνυμο (Α.Α 3796) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3882) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3676) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3570) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3567) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3560) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3547) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3544) 25 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3538) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3749) 120 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4308) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4279) 15 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4277) 80 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4271) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4299) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3565) 600 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3809) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3997) 150 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4140) 5.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3295) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3514, 3842, 3718) 2.400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3800) 350 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3519) 300 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4290) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4010-4015) 17.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3750) 60

• Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3698) 200 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4402) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3940) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3495) 40 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4448) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3804) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4274) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3801) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3807) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3535) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4004-4008, 4016) 13.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3753, 4017) 1.400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3811) 14.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4266) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3773) 1.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4267) 400 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3806) 250 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3745, 3812) 240 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3771) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3413) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 4261) 30 • Ἀποστόλου Ν. 210 • Ἀρβανιτάκη Ἀ. 50 • Ἀργυριάδου Β. 60 • Ἀρναούτη - Περιδὴ Ἀ. 50 • Ἀσημακοπούλου Ἀ. 50 • Ἀφεντουλίδην Ἡ. 80 • Βαλλιανῶτο Σ. 50 •

Βάρη Β. 10 • Βαρίκου Ε. 50 • Βασιλάκη Α. 20 • Βασιλειάδην Π. 20 • Βασιλοπούλου Σ. 90 • Βεργῆ Μ. 300 • Βέττα Γ. 30 • Βιτωράτου Ἀ. 200 • Βλαντῆ Τ. 20 • Βλασιώτη Β. 100 • Βογιατζάκη Σ. 150 • Βοηλονάκη Ἐ. 30 • Βουλιγάκη Φ. 20 • Βύζα Ἐ. 50 • Γαλιτσιώτη Κ. 15 • Γάμμα Ν. 15 • Γαρδέλη Β. Ε. 20 • Γατσούλη Ἐ. 100 • Γεννατᾶ Μ. 50 • Γεωργανᾶ Α. 80 • Γεωργιάδην Κ. 30 • Γεωργόπουλο 1.250 • Γεωργοτᾶ Γ. 90 • Γιάκο Δ. 30 • Γιαννακόπουλο Ἀ. 40 • Γιαννοπούλου Μ. 105 • Γκανασούλη Τ. 40 • Γκαρραβέλη Χ. 50 • Γκατζούρα Ἀ. 20 • Γκουλιαμπέρη Ὁ. 10 • Γκουτζικα Ε. 30 • Γραμματικοῦ - Πουλή Ε. 50 • Γραμματικοῦ Σ. 50 • Δέλλα Γ. 30 • Δημαράτου Ὁ. 30 • Δημητράτου Ὁ. 80 • Δημητρίου Ἀ. 120 • Δημοπούλου Φ. 100 • Διαμαντοπούλου Ε. 200 • Διονάτου Ζ. 30 • Δου-

Ἀπό τή Ζωή τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιμπάμπουε: Ἐπίσκεψη σέ νοσοκομεῖο παιδῶν (φορέων τοῦ ἰοῦ HIV).

βρη Ά. 20 • Δρούγκα Χ. 20 • Δρύ Έ. 10
 • ΕΝΕΔΡΟΝ ΕΠΕ 200 • Εύθυμιό Γ. 200
 • Ζαλακώστα Β. 300 • Ζάρου Μ. 100 •
 Ζησόπουλο Π. 20 • Ζιώγκου Ά. 30 •
 Ζουμπούλογλου Χ. 100 • Ζουναρέλη -
 Ντόβα Έ. 40 • Ήσυχαστήριο «ΟΙ ΑΓ.
 ΘΕΟΔΩΡΟΙ» 45 • Θεοδοσιάδη Ε. 60 •
 Θεοδωράκη Φ. 100 • Θεοφύλακτου Έ.
 50 • Ίακώβου Κ. 30 • Ίωάννου Π. 100
 • Κάβουρα Ί. 100 • Κακιώρη Σ. 25 • Κα-
 λογερά Σ. 40 • Καντά Ν. 30 • Καρα-
 γιάννη Γ. 10 • Καραγιάννη Κ. 365 • Κα-
 ραγιάννη Χ. 100 • Καραγκούνη Δ. 150
 • Καραμοθέγκου Ά. 20 • Καραολήνη
 Κ. 150 • Καραπαδά Μ. 200 • Καρασου-
 λου Ά. 400 • Καρδάρα Ά. 50 • Καρπα-
 θάκη Ε. 20 • Κατράκη Ά. 100 • Κατσι-
 γιαννο Δ. 40 • Κατσιογιάννη Ά. 60 •
 Κατσογιάννη Δ. Ι. 120 • Κατσογιαννο-
 πούλου Π. 100 • Κεκάκη Μ. 10 • Κερά-
 νη Ά. 200 • Κιοσσέ Ε. 50 • Κιουρουκό-
 γλου Π. 150 • Κοκολλάκη Δ. 30 • Κο-
 λιόπουλο Γ. 45 • Κομιάνου Έ. 30 •
 Κονδύλη Ί. 50 • Κοντοπίδου 1.000 •
 Κοράκη Έ. 200 • Κορρέ Π. 20 • Κοσκιέ-
 ρη Θ. 30 • Κούγια Α. 30 • Κουπαράνη
 Σ. 100 • Κουτσαγγέλου Ί. 50 • Κου-
 τσαυτάκη Μ. 20 • Κουτσίκου Κ. 50 •
 Κουτσουράκη Π. 100 • Κρητικό Β. 100
 • Κροκίδα Ί. 100 • Κυπραίο Π. 50 •
 Κωνσταντίνου Ά. 500 • Κωνσταντίνου
 Β. 50 • Κωτίνη Ά. 50 • Λαγκάδη Ε.
 1.832,15 • Λαλιουδάκη Σ. 1.000 • Λά-
 μπρου Ά. 30 • Λεισοῦ Μ. 50 • Λιανά
 Ό. 250 • Λιανοῦ Κ. 150 • Λίτσα Π. 50
 • Λούβνη Μ. 30 • Λουδάρο Έ. 30 • Λου-
 κοπούλου Π. 40 • Λουλιούδη Ρ. 20 •
 Λουντίδη Ν. 40 • Μαθαμούδη Ν. 100 •
 Μάλη Γ. 50 • Μαρκάκη Μ. 350 • Μαρκ-
 αντωνάτου Β. 150 • Μαρκόπουλο Ά.
 100 • Μαρσέλο Σ. 300 • Μέμμου Ε. 20
 • Μήτσο Χ. 100 • Μητσοπούλου Μ. 20
 • Μιχαλάκη Α. καί Γ. 10 • Μονή Πανα-
 γίας Ξένιας 30 • Μπακομήτρο Π. 100 •
 Μπανακα Ε. 30 • Μπατσιώλη Σ. 380 •
 Μπερτζελέτο Χ. 10 • Μπινίκο Ν. 100 •
 Μπριρπανάγο Β. 60 • Μπόζο Ί. 50 •

Μπόζο Σ. 50 • Μποζόπουλο Κ. 50 •
 Μπουρσίνο Β. 90 • Μώρη Θ. 700 •
 Ναθαναήλ Έ. 30 • Νασοπούλου Π. Σ.
 40 • Νικολιδάκη Β. 200 • Ντρέκη Χ. 100
 • Ξενίτη Β. 30 • Ξυράφη Α. 10 • Οικο-
 νομίτσιου Μ. 30 • Οικονόμου Ε. 100 •
 Όρφανόπουλο Γ. 100 • Παδουβά Ν.
 300 • Παλαμίδα Λ. 100 • Παναγιωτάκη
 Ά. 20 • Παναγιωτόπουλο 300 • Πανα-
 γιωτόπουλο Θ. 100 • Πανούση Α. 30 •
 Πανούση Μ. 50 • Πανταζοπούλου Ά.
 30 • Πανταζόπουλο 60 • Πανταζοπού-
 λου Ά. 30 • Παντογιού Π. 180 • Παπα-
 βασιλείου Ά. 15 • Παπαγεωργίου Ί. 20
 • Παπαγιάννη Τ. Γ. 100 • Παπαδάκη 200
 • Παπαδημητρίου Ά. 300 • Παπαδό-
 πουλο Κ. 130 • Παπαδοπούλου Κ., γε-
 ωπόνου 100 • Παπαθανασίου Ά. 80 •
 Παπαθανασίου Μ. 300 • Παπαναγνώ-
 στου Ε. 10 • Παπαχαρίση Γ. 100 • Πα-
 ράσχου Ρ. 20 • Παρδαλό Ά. 40 • Πα-
 τούνα Έ. 60 • Πετρωνίδου Μ. 10 • Παυ-
 λίδου Έ. 50 • Παχιό Ί. 25 • Παχίου Ά.
 25 • Περγκία - Παπαναγιωτοπούλου Ε.
 50 • Περγκία Ά. 100 • Πετριανίδη Α. 15
 • Πλάτη Β. 20.000 • Πολίτη Ί. 25 • Που-
 κλή Μ. 100 • Πρέκα Ν. 15 • Πρίνου Σ.
 1.000 • Πρυμικήρη Σ. 20 • Ρεβελάκη Ν.
 10 • Ρεράκη Δ. 50 • Ρόδη Μ. 50 •
 Ρουῦσσο Β. 140 • Σακιώτη Κ. 50 • Σαη-
 τέρη Ά. 10 • Σαμαρτζή Α. 90 • Σαρτζε-

τάκη Ε. 600 • Σέννη Π. 100 • Σεφερίδου
 Π. 50 • Σινανίδα Ί. 30 • Σισμάνογλου Λ.
 25 • Σκαλτσοδήμου Μ. 300 • Σκιαδά Γ.
 50 • Σκουμπά Ι. Δ. 30 • Σοηδάτο Σ. 20 •
 Σουβατζή - Σπανοῦ Χ. 30 • Σοφιανό Δ.
 700 • Στάθη Μ. 20 • Σταματόπουλο Ά.
 30 • Σταματοπούλου - Ρούσσου Ά. 60 •
 Σταυρόπουλο Δ. 500 • Σταύρου Ε. 65 •
 Στεργίου Π. 30 • Στέφα Γ. 155 • Στίμου
 Ά. 65 • Συρίγου Ά. 20 • Σφαλιτού Φ.
 400 • Σχολή Αποδυτηριακή Ύψ. Θεοτό-
 κου 1.795 • Σωτηράκου Κ. 50 • Σωτη-
 ροπούλου Ε. 10 • Τάσιου Ά. 30 • Τσι-
 σούλη Μ. 1.500 • Τελλίδα Κ. 1.000 •
 Τζουανάκη Ε. 20 • Τηλιακού Μ. 50 •
 Τουτζόγλου Μ. 50 • Τουτουδάκη Ζ. 300
 • Τσατσανάκο Κ. 40 • Τσεκούρα Χ. 100
 • Τσεντεκίδη Γ. 30 • Τσιαντόπουλο Δ.
 600 • Τσιατίνη Χ. 50 • Τσίγκου Α. 40 •
 Τσιολλακούδη - Ματζροπούλου Λ. 30 •
 Τσιουμάνη Γ. 100 • Τσιριζή Β. 100 • Φι-
 λίππου Β. 20 • Φούκα Γ. 50 • Φραγκο-
 δημήτρη Κ. 100 • Φράγκου Π. 60 • Φύ-
 τρου Α. 26 • Φωκά Β. 50 • Χαιράκη Σ.
 130 • Χαλβατζόγλου Π. 10 • Χαμηλο-
 θώρη Κ. 50 • Χαρίση Θ. 50 • Χασιώτη
 Ε. 50 • Χήρα Ά. 50 • Χουντή Ά. 50 •
 Χρυσικοπούλου Έ. 40 • Ψαρουδάκη Π.
 100.

Επιμέλεια: Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης

Άπό τή ζωή τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζι-
 μπάμπου: Ὁμαδικές βαπτίσεις στό ἱερα-
 ποστολικό Κέντρο ἀγίου Αὐγουστίνου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Αναζητοῦν τόν «ἰχθύν» † Ὁ Καμερούν Γρηγόριος	2
Ἄγιο Πνεῦμα καί εὐαγγελισμός τοῦ κόσμου Εὐάγγελος Ν. Μαρινόπουλος	3
«Ἀδελφὴ Γρηγορία, καθὼν ἀγώνα...» Ἀπό τὴν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολή Κολουέζι	7
«Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Νιγηρία συνεκκληκτὴ» † Ὁ Νιγηρίας Ἀλέξανδρος	8
Ὁ ἱερομόναχος Ἰωάννης Ἐκο † Ὁ Κένυας Μακάριος	10
Ἡ βάπτισις τοῦ ἐκατόνταρχου Μ.Σ.Π.	12
Ἐγκαίνια ναῶν στὴν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας Ἀπό τὴν Ἐπισκοπή Μπουκόμπας	14
Τὰ δίνουν ὅλα... καί τὴν καρδιά τους! Πρίσκιλλα	16
Ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο (10-13 Νοεμβρίου) Α.Κ.	20
Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορέας ἸΑθ. Κοντογιαννακοπούλου	22
Ὁ γέρο-Νάγκ, ὁ σιδεράς τοῦ «Λιμανιοῦ» Ἀπό τὸ βιβλίο: «ΗΜΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ 2005-2006... στιγμὲς συνοδοιορίας...», Ἐπισκόπου Γρηγορίου Μητροπολίτου Καμερούν, Ἐκδόσεις «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΙΠΟΡΙΑ» ΜΕΓΑΡΑ 2006	24
Νομοκανονικὰ Παναγιώτης Ἰ. Μπούμης	28
Δωρητὲς Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης	29

Πάντα τὰ ἔθνη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἔτος ΚΣΤ', τεῦχος 104, Ὀκτ.-Νοέμ.-Δεκ. 2007

Τριμηνιαῖο ἱεραποστολικὸ περιοδικὸ

ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

* Πληροφορεῖ με τρόπο υπεύθυνο γιὰ τὶς ὀρθόδοξες ἱεραπο-
στολικὲς προσπάθειες ἀνά τὸν κόσμο.

* Ενημερώνει πάνω στὴν πολύμορφη πραγματικότητα τοῦ κό-
σμου, πού περιλαμβάνει τόσα ἔθνη με ποικίλα προβλήματα
καὶ χαρίσματα.

Ἰδιοκτήτης: Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλά-
δος - Ἰωάννου Γενναδίου 14 - Ἀθήνα 115 21.

Ἐκδόσης-Διευθυντής: Ὁ Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθά-
γγελος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα.

Ἰδρυτής: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ.
Ἀναστάσιος. Διετέλεσε Διευθυντὴς κατὰ τὰ ἔτη 1981-1992.

Υπεύθυνος ὄλης: Ἀρχιμ. Ἀλέξιος Ψοῖνος, Διευθυντὴς Ὑπη-
ρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Σύνταξη - Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱερα-
ποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἐπιστολές - Ἐμβάσματα: «ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ» Ἀποστολι-
κὴ Διακονία, Ἰω. Γενναδίου 14 — Ἀθήνα 115 21 — Τηλ. 210-
7272.314 - 317, 210-7272.345. Fax 210-7272.310.

Συνδρομὴ γιὰ 1 χρόνο:

Ἑσπερικῶ	€ 5
Κύπρου	5 λίρες Κύπρου
Εὐρώπης	€ 12
Λουπὲς γῶρες	€ 14
Τιμὴ τεύχους	€ 1,25
* Γιὰ τοὺς φοιτητὲς καὶ μαθητὲς:	€ 2,50

* Ἡ τιμὴ εἶναι συμβολικὴ. Δὲν ἀποσκοπεῖ στὴν κάλυψη τῶν
ἐξόδων ἐκδόσεως, ἀλλὰ στὴν υπεύθυνη διαμόρφωση ἱεραπο-
στολικῆς συνειδήσεως. Γίνονται δεκτὲς προαιρετικὲς προσφο-
ρὲς γιὰ τὴν ἐκδοση τοῦ περιοδικοῦ.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Νικόλαος Κάλτζιας.

Διεύθυνση: Ἀσκληπιοῦ 10 - 175 64 Π. Φάληρο

PANTA TA ETHNI (All Nations)

Year 26, No 104, Oct.-Nov.-Dec. 2007

The aims of the quarterly magazine "Panta ta Ethni" are:

* To provide information in a responsible way on
Orthodox missionary efforts throughout the world.
* To arouse awareness of the multiform reality of the
modern world.

Publisher: Bishop of Phanarion Agathangelos, General
Director of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Founder: Archbishop of Tirana and all Albania Anastasios
Yannoulatos. He was editor during 1981-1992.

Editorial Board: Foreign Mission Office of Apostoliki
Diakonia of the Church of Greece.

Letters-Remittances: "PANTA TA ETHNI" (All Nations)
Apostoliki Diakonia, 14, Io. Gennadiou St. — 115 21
Athens — GREECE. Tel. ++3210.7272.345.

Subscription for 1 year:

Greece	€ 5
Cyprus	5 £ Cyprus
Europe	€ 12
Other countries	€ 14

Printed: By Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια: Ἀποστολικὴ Διακονία